

Lunds universitet

Institutionen för kommunikation och medier

Höstterminen 2018

I am your voice

En utforskande studie av Donald Trumps talarstil

C-uppsats

Retorik

Handledare: Anders Eriksson

Författare: Gustav Berg

Abstrakt

Denna uppsats handlar om vilken typ av talarstil Donald Trump har när han talar offentligt. För att studera detta har till denna uppsats en transkribering till ett specifikt tal använts. Talet som i uppsatsen behandlas är ett kampanj-rally för republikanerna i Evansville i Indiana augusti 2018. Detta är ett av de största rallyn som någonsin hållits inom amerikansk politik.

Avsikten med denna uppsats är att utröna om Donald Trump har en unik talarstil eller om det i själva verket kan liknas vid någon redan befintlig stil. Utöver detta ämnas även en kritisk politisk eftertanke om hur vi som publik och som mottagare kan förstå och förklara det vi hör och ser uppväckas.

Genom arbetet har teorier om talarstil, övertalning och populism vävts ihop med närläsning och en stilanpassad version av genreanalysen använts för att besvara frågeställningen. I analysen finns flera olika citat ifrån både Trump och Demosthenes inflikade för att exemplifiera och understryka vissa tydliga likheter och olikheter dem emellan. Resultatet av denna analys visar på att Trump har en populistisk stil som på flera vis liknar den av Demosthenes och att en väldigt stor mängd av det han säger och gör med hög sannolikhet är mer uttänkt än vad man först kan tro.

Nyckelord: Retorik, Talarstil, Trump, Demosthenes, Hermogenes, Populism, Genre

Inledning	1
Bakgrund	2
Syfte och forskningsfrågor	3
Teoridrivna studier	4
Talarstil	4
Den populistiska stilen	8
Övertalningsstilen	12
Material	13
Metod	15
Genreanalys med stilperspektiv	17
Metodproblem	19
Analys	20
Uppvisar Trump en populistisk stil när han talar?	20
Vilka skillnader och likheter finns det mellan Trumps och Demosthenes stil?	23
Hur kan detta hjälpa oss att förstå Trump som talare och ledare?	30
Slutsatser	34
Litteraturförteckning	37
Tryckta källor	37
Elektroniska källor	38
Bilaga 1.	39
Bilaga 2.	40
Transkribering	40

Inledning

“My pledge reads, ‘I’M WITH YOU – THE AMERICAN PEOPLE.’ I am your voice.” (Trump, Speech at the Republican National Convention, 21/07/16)

I november år 2016 valdes Donald Trump till USA:s 45:e president i ett presidentval som hela världen häpnades och förundrades över. En stor, burdus, högljudd, obetänksam och politiskt oerfaren man som på löpande band gick emot konventioner och det som kallas presidentlikt. Ingen verkade överhuvudtaget ha sett Trump som ett hot förrän han redan var vald, och nu får hela världen se på från sidlinjen och hålla i sig i åtminstone 2 år till - för ingen vet vad som kan komma härnäst.

I många fall kan Donald Trump, åtminstone för oss här i Sverige, verka osammanhängande och svår att förstå. Hans tal är ofta uppdelade och uppbrutna av osammanhängande byten av ämne, oavslutade meningar och påhopp. Men, för hans många anhängare framstår han och beskrivs som en räddare. Som en riddare i glänsande rustning sprungen ur affärsvärlden med ett enda mål och syfte - Att rädda USA från sig självt och alla andra. Make America Great Again. Och, inför valet 2020: Keep America Great!

I denna uppsats beskrivs och undersöks Donald Trumps talarstil. Här undersöks på vilket sätt han talar till sina anhängare och hur det kan förstås i förhållande till en av historiens mest hyllade talare. Vad är det som gör att folk dras till honom och varför lyssnar de på vad han säger? Har det något att göra med den stil han har när han talar? Är stilen den avgörande faktorn?

Bakgrund

Bakgrunden till denna uppsats har utvecklats kontinuerligt under arbetets gång. Den bakgrund som finns nedskrivnen i detta stycke är väldigt annorlunda från den jag hade inför arbetets början. Detta beror på att bakgrunden har förändrats i takt med att jag började läsa den teoretiska litteratur som finns nedtecknad i litteraturförteckningen. Det finns så otroligt mycket intressanta och tänkvärda infallsvinklar till den uppsats jag hade tänkt att skriva, vilket bara gjorde hela arbetet mycket svårare. Det var först när jag fick boken *Hermogenes' on types of style* som jag började förstå vad det egentligen var jag ville göra med uppsatsen. Jag ville undersöka och på något vis förklara Donald Trumps talarstil på ett sätt som många kan förstå, på ett sätt som för många kanske underlättar. I Hermogenes bok finns det mesta om Demosthenes uppskrivet. Det finns en uppsjö av citat och texter och det finns en mängd olika funderingar och bevis. Väldigt mycket av det som finns i boken kretsar kring Demosthenes. Demosthenes beskrivs i boken som den enda som någonsin kunnat använda alla de olika talstilarna på rätt sätt vid rätt tillfällen. Demosthenes är förkropppligandet av de stilmässiga dygderna (Hermogenes, 1987:xvii). Denna bild av mannen som Hermogenes genom boken ofta lite lättsamt benämner som "talaren" finns ännu kvar idag. Det är fortfarande många som skulle hävda att Demosthenes är den bäste som någonsin levt. Så, varför inte jämföra Trump med honom?

Syfte och forskningsfrågor

Syftet för denna uppsats är att helt enkelt fördjupa och förtydliga förståelsen för hur Trump talar och vad hans talarstil kan förtydliga kring honom som talare och ledare. Det jag vill försöka bidra med genom denna undersökning och analys är hur vi som publik kan genomskåda framträdanden för att sedan bidra till ett mer kritiskt mottagande av texten. Jag vill undersöka om mina förutfattade meningar om Donald Trumps populistiska framtoning stämmer, och om det i sin tur går att återfinns i talarstilen. Denna uppsats ämnar bidra med en ögonöppnare och en kritisk politisk eftertanke. Oavsett om man hör, läser eller ser en politiker uppträda och tala.

- Uppvisar Trump en populistisk stil när han talar?
- Vilka skillnader och likheter finns det mellan Trumps och Demosthenes stil?
- Hur kan detta hjälpa oss att förstå Trump som talare och ledare?

Teoridrivna studier

Talarstil är ett fält där det så vitt jag vet de senaste åren inte har bedrivits någon banbrytande eller direkt avgörande forskning. Det finns relativt få moderna publikationer, teorier och begrepp som används för att beskriva och systematisera förståelsen för talarstil. Det finns dock artiklar, böcker och liknande som behandlar äldre översättningar av texter från antiken. Under denna tidsperiod var man mer intresserad för vad just en talares specifika stil kunde ha varit, och hur denna stil kunde bidra till att rhetorn i fråga blev så väl eller illa omtyckt. I de stycken som följer finns ett urval av de olika typer av publikationer som ansågs vara mest legitima utifrån denna uppsats ämnesval.

Talarstil

Talarstil är ett begrepp som ofta är mycket svårfångat och väldigt svårt att definiera (Charteris-Black, 2014:30). Begreppet som syftar till den retoriska stilen ämnar beskriva hur en distinkt mening, eller betydelse, har skapats. Stilexempel som “ny” eller “gammal” syftar till att belysa kontrasten mellan det som sägs och det som har sagts tidigare. Stiler som “annorlunda”, “specifik”, “personlig”, “distinkt”, “individuell”, “mellan”, “grandios” och “enkel” betonar särskiljningsförmågan hos talaren. Den stil med vilken man talar är genom dessa olika särdrag ett mer djupgående begrepp. Det ligger väldigt nära begreppet identitet. Talarens stil kan alltså beskrivas som den identitet talaren har för att uttrycka sitt jag och för att göra sig mer individuell (Charteris-Black, 2014:30). Talarens stil blir som talarens retoriska fingeravtryck.

Stil, till skillnad från leverans eller actio, innefattar allt som har med talaren att göra. Det har med ett brett spektrum av semiotiska uttryck att göra, det har med den fysiska närvaron att göra, det har med utseendet, kläderna, kroppsspråket, artefakter eller symboliska handlingar att göra. Som begrepp inkapslar “stil” hela talarens framtoning och väsen.

För att verkligen komma in på djupet i stilbegreppet har boken *Hermogenes' on types of style*. Den bok som till denna uppsats har använts är inte originaltexten utan en

översättning gjord av Cecil W. Wooten. I denna bok finns en minutiös beskrivning av de olika stilar som en talare kan ha såväl som en djupgående beskrivning av dem var och en. Därtill är det även beskrivet hur alla dessa olika stilar förhåller sig till varandra och hur de vid tillfälle kan komma att fungera och användas tillsammans.

I think that the types (*ideai*) of style are perhaps the most necessary subject for the orator to understand, both what their characteristics are and how they are produced. This knowledge would be indispensable to anyone who wanted to be able to evaluate the style of others, either of the older writers or of those who have lived more recently, with reference to what is excellent and accurate, and what is not. (Hermogenes, 1987:1)

I boken beskrivs en form av talarstil som i stor utsträckning tycks passa väl in på Donald Trumps stil och framställning. Denna stiltyp kallas i boken för "vehemence". Detta kommer framöver i denna uppsats att översättas till "häftighet". Häftighet, i sin tur, syftar i detta fall till en iver, en lidelse som till viss del tar sig ett våldsamt språkligt uttryck.

De tankar som står till grund för häftighetens stil är tankar av kritik och vederläggning (Hermogenes, 1987:30). Man väljer att kritisera och vederlägga någon som publiken tidigare har uppskattat kritiken mot eller någon som man själv kan anse stå under sig själv. Den som står under den egna individen, den som är mindre viktig, i detta fall kan vara någon som en motståndare eller en motpart. En andra hörnsten i häftighets-stilen är att mothuggen man riktar mot sin motståndare ska vara öppet uttalade, de ska vara klart och tydligt sagda på ett rättframt manér. Utöver detta bör den som utövar stilen akta sig för att på något vis förminska allvaret i det angrepp som utförs. Man bör alltså undvika alla uppfattningar och känslomheter som på något vis kan uppfattas som positiva vad gäller motpartens situation eller ståndpunkt (Hermogenes, 1987:31).

I översättningen finns även ett kapitel om det som i texten kallas för "force". Det handlar om vad man kan åstadkomma om man på ett lyckat vis lyckas kombinera alla de olika typerna av stil som finns uppställda och beskrivna i boken. "Force" kommer härnäst att kallas för "styrka". Styrka i ett tal uppnås som sagt, enligt Wooten och Hermogenes, genom att talaren i fråga lyckas kombinera alla stilar (Hermogenes, 1987:101). Själva essensen av styrka i ett tal beskrivs i boken som den raffinerade förmågan att veta när, var

och hur man ska använda de olika stilarna, deras motsatser och bevisen i byggandet av talets textstomme. Rhetorn som kan använda sig av retorikens och materialets olika förhållanden och omständigheter på detta vis kommer att anses inneha en stor styrka. Denne kommer på samma sätt som Demosthenes gå förbi de andra talarna och anses vara mycket övertygande.

En andra text jag skulle vilja ta upp under denna rubrik är en artikel med namnet: *Dionysius of Halicarnassus and Hermogenes on the Style of Demosthenes*. Denna text är skriven av Cecil W. Wooten år 1989 och behandlar de tre grundstilar som ansågs finnas inom retoriken. Den ursprungliga texten här skrevs innan Hermogenes skrev *On Types of Style* där man tar upp 20 olika stilar istället för tre. Texten i sig bygger på en rescension av en beskrivande dialog som fördes mellan de ursprungliga författarna under det sista århundradet före Kristus. I texten beskrivs de tre stilarna som den "grandiosa stilen", "mellanstilen" och den "enkla stilen". Den enkla stilen är den som oftast förekommer i vardagliga och alldagliga samtal. Den grandiosa stilen är väldigt, nästan överdrivet och extremt, utsmyckad. Denna grandiosa talarstil exemplifieras ofta med Gorgias. Den enkla stilen exemplifieras ofta med Lysias. Mellanstilen i sin tur exemplifierades vid den tidpunkten med Isokrates och Platon.

Men, det huvudsakliga syftet med texten var inte att förtydliga och beskriva de olika stilarna som fanns. Syftet var att förklara och analysera vad det var som gjorde att Demosthenes blev så framgångsrik som talare. I artikeln beskrivs hur man kan förstå det på två vis. Antingen lyckades Demosthenes använda sig av de tidigare stilarna och dessas utövare som byggstenar för att konstruera och sätta samman sina egna tal, eller så skapade han en ny stil, sin egen stil. För att undersöka detta har man i texten observerat några av de saker som gör Demosthenes unik. Till skillnad från Sokrates använder sig Demosthenes i en mycket högre utsträckning av tankefigurer som retoriska frågor och utrop, snarare än de figurer som involverar ordlekar eller anaforer. Demosthenes undviker alltså det som ofta förknippas med poesi. Han var enligt artikeln inte heller särskilt bekymrad över pauser eller hårda ljud i sina tal. Något som Platon försökte undvika genom att göra sina tal mer poetiska och allegoriska.

Under artikelns mittenparti kommer Wooten in på ett par av Hermogenes stilbegrepp för att vidare och djupare belysa vad både han själv, och kanske den ursprungliga författaren Dionysius, faktiskt syftar till. De begrepp som här tas upp och sätts i relation till Demosthenes stil är “abundance” och “rapidity”. För denna forskningsdeklaration skall kallas de hädanefter för “överflöd” och “snabbhet”. Snabbhetsstilen kräver att läsaren eller åhöraren är mycket uppmärksam, då stilen involverar att talaren presenterar olika idéer på ett koncist vis för att sedan snabbt gå över till nästa idépresentation. Överflödsstilen bygger på repetition och upprepning för att skapa klarhet, betoningar, vikt och ibland även storslagenhet. Men, den stilen kan uppfattas som tråkig, trögflytande och långsam. Det man, enligt Hermogenes, kan finna i fallet om Demosthenes är att han uppvisar en snabb stil som samtidigt är fylld av överflöd. Alltså, en snabb stil med stora inslag av upprepning och repetition för att bibehålla publikens intresse. När man i artikeln senare slår ihop allt detta kommer man fram till det som kallas en “demostenisk mening”. Det bygger på att en klar och tydlig idé presenteras tidigt i meningen för att sedan följas av en underordnad, kort och koncis del som består av de förgreningar och konsekvenser som den ursprungliga tanken är sprungen ur. För en läsare kan dessa meningar te sig som svåra och lite komplicerade, men för en åhörare är de lätta att ta till sig då korta och klart uttalade enheter fyllda av mening är uttalade vid samma tillfälle.

För att förtydliga hur en Demostenisk mening kan se ut och för att underlätta förståelsen av ovanstående text citeras här en översatt mening från ett av Demosthenes tal som går att finna i artikeln:

And what are these things? Envy if anyone has taken something. Laughter if he admits it. Pardon to those convicted. Hatred if anyone reproaches these practices. And all the other things that arise from bribe-taking.

Det denna artikel till slut mynnar ut i är konklusionen att Demosthenes var en mycket skicklig talare som lyckades använda stilen för att tilltala både de lärda, de mer filosofiskt lagda, såväl som den mindre utbildade delen av populationen på samma gång. Hans stil var både direkt och tillräckligt artistisk på samma gång. Den innehöll stora mått av både snabbhet och överflöd. I talen fanns både ett snabbt flyt i språket, en fullständighet i förgreningarna

och konsekvenserna som utropades, retoriska frågor, upprepningar och en avsaknad av tvekan. Det man däremot inte uttalat skriver i artikeln är att Demosthenes skulle ha haft en egen unik stil, utan snarare att han på ett unikt bra sätt kombinerade olika stilar.

Om man ser till den forskning som har gjorts i nutid om Trumps talarstil handlar den mer om andra perspektiv. Till exempel perspektiv som populism, som autenticitet, sanning och de olika diskurser som råder kring Trump. Men, trots att artiklarna inte handlar specifikt om det som i denna uppsats är av största intresse finns det fortfarande vissa intressanta och applicerbara begrepp och teorier förtecknade i dem.

Den populistiska stilen

För att förtydliga och understryka vad det i detta kapitel talas om behöver här begreppet populism definieras tydligare. Populism är ett begrepp som i dagens läge används mer eller mindre överallt och hela tiden. Men, alla dessa olika beskrivningar och den frekvens med vilken begreppet används hjälper inte förståelsen. Det snarare förvirrar och försvårar - det suddar ut tydligheten och gör begreppets faktiska värde och betydelse mer mångfacetterad och allmängiltig.

Pierre Rosanvallon (2010:219) talar i sin bok *Motdemokratien* om populismen som en politisk rörelse där dömande och övervakning har en central roll. Han talar i boken om populismen som en negativ politisk suveränitet som kämpar för att fösa oss alla i en mer opolitisk riktning. I linje med denna mer opolitiska förhållning till opinionsbildning och politik ligger sådant som personangrepp, glåpord och hån. Rosanvallon skriver att det som utmärker populismen är en radikaliserad övervakningsdemokrati. Med detta menas att de övervakningsfunktioner som i normala fall bör verka för sakliga och politiska syften mer och mer blir till funktioner för att finna fel i motståndarens läger. Det kan vara personer såväl som praktiker och historiska händelser. I boken skriver Pierre Rosanvallon väldigt tydligt, och kanske en smula dystopiskt, att:

“Populismen kan därför definieras som det opolitiska rena politik, en fulländad antipolitik, en absolut motdemokrati” (Rosanvallon, 2010:219)

Övervakningsdemokrati som uttryck är i sig självt också en oxymoron. De två termer som ingår i uttrycket är i något av ett motsatsförhållande till varandra. På så sätt blir populismen en kraft som verka mot det opolitiska, mot det odemokratiska. En demokrati med allt för stora mått av övervakning kan inte under en överskådlig framtid fungera som en demokrati. Den positiva och aktiva impulsen att granska, pröva och kritisera makterna ersätts i populismens fall av en tvångsmässig stigmatisering av de myndigheter som sysslar med det. Rena populisterna ser i den meningen övervakning som ett revolutionärt ideal (Rosanvallon, 2010:219).

I boken *Faking the news* går man på ett tydligt vis igenom många olika facetter av Trumps sätt att föra sig på rent retoriskt. I boken går man igenom både strategier och tekniker som använts för att säkra den egna positionen och slutligen vinna kampen om USAs högsta ämbete.

Boken består av en rad olika artiklar ifrån en rad olika författare. En av dessa artiklar heter *Demagoguery and the Donald's Duplicitous Victimhood*. Här argumenterar man på ett liknande sätt som gjordes i inledningen av detta avsnitt om hur begreppet demagog i USA har förlorat en del av sin mening och direktitet på grund av den allt mer fria användningen och den allt högre användningsfrekvensen. Steudeman menar att det finns ett mer produktivt vis att förhålla sig till demagog-begreppet. Hennes ståndpunkt beskrivs i boken som att demagog snarare kan ses som en argumentsfunktion där man inriktar sig på och intresserar sig för betoningen av grupp-identitet. Detta för att undvika hur komplexa policys kan vara, och hur utmanande demokratiska överläggningar kan vara (Steudeman, 2018:8). Den demagogiska argumentationen bygger resonemanget till stor del på att man antingen ingår i “stammen” eller inte. Man tillämpar, för enkelhetens skull, en vi-och-dom-argumentation där det varken finns mening eller utrymme att inkludera andra grupper.

Att leta efter demagogen, att leta efter den “onda”, är i själva verket ett demagogiskt förhållningssätt i sig självt. Därför läggs fokuset på den argumentation som förs, och inte på

personen i sig. Under denna mer argumentsdrivna definition kan vi nu leta efter tongivande uttryck för talarstilen. Trumps retorik är enligt Steudeman centrerad kring bevarandet av en amerikansk identitet. Denna identitet i sin tur rotar sig i maskulinitet, vithet och heteronormer. Utöver detta så slänger Trump in svepande fördömler av sina politiska motståndare, medierna och olika offentliga personer som enligt honom ligger för nära den progressiva, liberala vänstern. Allt detta kokas ned till ett begrepp som Roberts-Miller kallar "naiv realism". Med detta syftar Roberts-Miller till hur han tenderar att minimalisera hur komplexa de sociala problemen han möter är samtidigt som han överdriver sin egen förmåga att lösa dem. Trump framför en förenklad världsbild som innehåller enkla sanningar och falskheter (Steudeman, 2018:8).

En annan viktig del för att förstå Trumps demagogiska retorik är hur han framställer sig själv och vissa av sina följare som offer. Han uttalar ofta sin politiska person som "under belägring", under attack från alla håll samtidigt. Detta i sin tur förstärker bara bilden av hans styrka. Att man kan avvärja attacker från alla håll och samtidigt erbjuda enkla och konkreta lösningar på alla enkla problem som ingen tidigare kunnat lösa ger intrycket av en nästan övernaturlig förmåga (Steudeman, 2018:9). Jakten på offer att visa upp för publiken går ibland även längre, utanför den egna individen. Att finna en syndabock, en gemensam, utomstående fiende som man kan skylla alla problem på. För att sedan lösa dessa problem som den egna gruppen, eller "stammen", upplever måste fienden i fråga relegeras från samhället (Steudeman, 2018:11). Allt i enlighet med den demagogiska logiken; de skulle döda oss om de fick chansen.

En annan artikel som behandlar detta, fast i lite bredare och mer nyanserade drag är: *Post-truth politics? Authenticity, populism and the electoral discourses of Donald Trump*. Den skrevs av Martin Montgomery och publicerades den 1:e januari år 2017. Artikeln tar upp många olika aspekter som kan påverka och göra Trumps stil mer eller mindre effektiv, däribland hans påstådda folklighet, hans förmåga att tala utan manus, hur han med hjälp av få och enkla ord kan skapa en större intensitet under talen. Man tar även upp en liten bakgrund om hur den Trumpska väljarkåren är fördelad i förhållande till hela populationen, som till

exempel att 67% av den amerikanska befolkningen som inte är college-utbildad föredrog Trump i valet 2016. En siffra som kan komma att visa sig vara signifikant i förhållande till talstilens uppbyggnad och effektivitet.

I artikeln tar man även upp stilmässiga parametrar som hur Trump upprepar sig för att summera tidigare punkter och för att betona och vikta begrepp. Dessa upprepningar kan enligt författaren fungera både som förstärkningar under talen, men också som faktiska byggstenar för de förlängda och oförberedda delarna av hans olika tal. De kan i dessa fall fungera som oförberedda förstärkningar för att upphöja publikens känsla av att någon talar direkt till dem. Som tidigare nämnts använder Trump sig också ofta av ett litet, smalt, urval av termer för att modifiera och intensifiera budskapen och meningarna i sina tal. Enligt Montgomery är några av de vanligaste av dessa uttryck “very”, “really”, “tremendous” och sist men inte minst; “great”.

I texten förekommer också en beskrivning av den folkliga talarstil som Trump ofta använder sig av med hjälp av Bernsteins (1971) begreppsapparat. Bernstein ansåg att dessa processer av att tala med ett mer folkligt mönster reflekterar publikens rötter i konkreta praktiker och handlingar. Man använder sig av ett språk, eller en kod, som tydligt uttalar gruppens gemensamma värderingar snarare än de värderingar som en specifik individ kan besitta. Detta görs enligt Bernstein genom att man använder termer som är mer eller mindre globala, termer som är direkta, aktivitetsbundna och konkreta. Termer som på ett effektivt vis inkapslar en hel klass av innehåll i ett enda ord hellre än en specifik term för ett specifikt innehåll. Exempel på sådana termer som Bernstein syftar till är: Lärare, poliser, fegisar och frossare. Termer som på ett universellt plan tillåter alla i rummet att förstå vad eller vilka man talar om. Tillämpar man då denna kod i en populistisk eller extrem valrörelse kan man enkelt förstå att det inte skulle vara alltför svårt att lägga till ord som invandrare, medierna, de svarta, politikerna och till och med Washington i en sådan lista av globala termer.

Denna stil kan enligt Bernstein summeras som ett språk eller en kod där gruppsolidaritet, kontextbundenhet, ta-för-givet-fakta och delade värderingar och attityder står i centrum.

Övertalningsstilen

Övertalning, eller att övertyga, är en underkategori till kommunikationen som ofta definieras så enkelt som en kommunikativ process som går ut på att utöva inflytande över andra. Ett persuasivt budskap innehåller ett synsätt eller ett eftertraktat beteende som avsändaren vill att mottagaren ska adoptera på ett mer eller mindre frivilligt vis (Jowett & O'Donnell, 2015:37).

Victoria O'Donnell definierade övertalning år 1982 på följande vis:

...a complex, continuing, interactive process in which a sender and a receiver are linked by symbols, verbal and nonverbal, through which the persuader attempts to influence the persuadee to adopt a change in a given attitude or behavior because the persuadee has had perceptions enlarged or changed.
(Jowett & O'Donnell, 2015:37)

Det som händer vid en lyckad övertalning beskrivs som en på sätt och vis uppväckande reaktion hos mottagaren. När mottagaren i en persuasiv interaktion relaterar till det som sagts, eller ser kontrasterna i det, i förhållande till den egna repertoaren av information, trosamheter, attityder och erfarenheter påbörjas en process. Denna övertalningsprocess bygger på att mottagaren vid det tillfället kan se hur ett personligt, eller samhälleligt, behov uppfylls till följd av dennes mottagande av övertalarens persuasiva budskap. Vid en övertalningssituation finns det alltså något att vinna för båda parter. Både den övertalade och den övertalande kan vid en sådan interaktion få sina behov uppfyllda. Därför ses ofta övertalningen, eller den persuasiva interaktionen, som mer ömsesidigt uppfyllande och som en källa till större belåtenhet än propaganda (Jowett & O'Donnell, 2015:38).

Charteris-Black har en ytterligare och lite annorlunda syn på övertalning och övertygande. Han menar att det inte finns något sådant som en icke-lyckad övertalning. Det som Charteris-Black dock ser som den mest signifikanta faktorn i frågan är hur ett persuasivt budskap mottas (2014:93). Om det mottas på ett sådant sätt att mottagaren kan svara med en fras som skulle kunna översättas till "du har rätt" på något vis, då har den persuasiva agenten lyckats. Att vara övertygande bygger och hänger på att "ha rätt". På denna grund har Charteris-Black byggt upp ett system för de olika faktorer som möjliggör en talare att på ett lyckat vis övertyga sin publik (2014:94).

Denna modell kan man enligt Charteris-Black använda lite som en lathund för att förstå och utröna varför och på vilket sätt ett budskap är övertygande eller inte. Det kan också ge viss insikt i huruvida ett medium är väl eller illa valt utifrån budskapet och det persuasiva syftet. Man kan genom att använda sig av denna metod även bli varse om det valda mediet är pålitligt som en källa av långtgående inverkan på publiken. Ofta mäts denna mer långtidsverkande inverkan med hjälp av opinionsundersökningar. Även valresultat och valbeteenden är goda indikatorer för denna typ av inverkan (Charteris-Black, 2014:94-99).

Material

Det material som i denna uppsats kommer figurera som huvudmaterial är talet som Donald Trump höll vid sitt rally i Evansville i Indiana. Med rally menas i denna uppsats ett amerikanskt kampanjmöte, en ihopsamling av partimedlemmar. Rallyt gick av stapeln den 30:e augusti år 2018. Detta är ett av de större rallyn som Trump någonsin hållit, vilket gör att det även är ett av de största rallyn som någonsin har hållits i den amerikanska politikens historia. Möteslokalen som håller upp till 11 000 personer sittandes var helt utsåld, och utanför lokalen fick man ställa upp storbildsskärmar för att tillgodose de tusentals åhörare som inte kom in i lokalen.

Att just Evansville-rallyt valdes som material för denna uppsats beror på att det var ett så stort rally. Detta, på grund av sin storlek och sin närhet i tid, är ett av de mest tongivande och relevanta exempel på hur Trump talar till sin egen publik och hur Trump nu talar till sina anhängare. Att det är så relevant för denna uppsats beror på att det är taget ur vår samtid, det är något som händer nu, något som pågår, och inte något taget ur historieböckerna. Detta är Trumps stil i sin nuvarande form.

Utöver att analysera filmen från rallyt kommer även transkriberingen av talet att studeras. Transkriberingen är hämtad från en hemsida som heter courierpress och finns att finna i bilaga 1. Anledningen till att varken det ena eller det andra kommer att analyseras enskilt är att Trumps tal ofta är väldigt svåra att förstå och studera i skriven form. Trump talar

väldigt ofta utanför manus. Han improviserar mycket och han lägger till och tar bort delar ur talen efter eget bevåg. Det som kan underlätta för förståelsen vid dessa tillfällen är ofta att kunna studera den film som finns av samma tal. När filmerna betraktas kan man med hjälp av att observera publikens reaktioner och Trumps kroppsspråk förstå varför ämnesbyten eller hopp i manuset förekommer.

Under talet talar Trump till att börja med väldigt vänligt, öppet och bejakande till publiken. Sedan nämner han de nya handelsavtal som skrivs med Mexiko och de kanadensiska tullarna på amerikanska mjölkprodukter. Detta följs av ett avsnitt om de olika handelsavtal som i nuläget skrivs och upprättas med flera olika parter. I denna uppsats finns inga exempel tagna från videon, men nedan följer ett exempel ur avsnittet om handelsavtal för att belysa varför det kan vara viktigt att även se filmen för att fullt ut förstå det som sägs och varför det sägs:

And we're doing some great deals with other countries, also. You've been reading about it. And they're getting done one by one. And if they don't get done, we come out almost better. So that's the way it is.

(Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.42)

Sedan presenterar han en kollega ur det republikanska partiet som heter Mike Braun som ska ställa upp och försöka bli nästa guvernör för Indiana. Efter den presentationen fortsätter han med att kritisera media och de olika opinionsmätningar som många gör. Yttranden som med Rosanvallons hjälp skulle kunna beskrivas som odemokratiska inlägg i den samhälleliga amerikanska debatten. Mer liknande yttringar följer genom hela talet.

Today's Democrat Party is held hostage by left-wing haters, angry mobs, deep state radicals, establishment cronies, and their fake news allies.

(Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.48)

Tillsammans med proklamationer om hur många jobb det skapats under hans presidentkarriär så här långt fortsätter det på samma vis hela vägen fram till slutet. En mer ingående analys av hur detta påverkar och/eller utnyttjas genom den stil med vilken Trump talar kommer att fortsätta i uppsatsens analyskapitel. Detta avsnitt ämnar mer fungera som en sammanfattning av talet så att ni läsare själva ska kunna bilda er en uppfattning om materialet och dess

uttryck.

Metod

För att genomföra denna uppsats har en kvalitativ innehållsanalys av Trumps rally i Evansville den 30 augusti 2018 gjorts. Anledningen till att denna metod har valts ut som den mest lämpliga som huvudsaklig metod för uppsatsen är att den tillåter och underlättar intagandet av ny och djupare kunskap kring en viss fråga eller ett visst fenomen (Larsson, 2010:54). Fenomenet i fråga under denna studie är som tidigare nämnts Donald Trumps talarstil. Vid en innehållsanalys är det dock viktigt att man kan anamma ett eller flera andra tankesätt för att förstå och fördjupa sig i textens mening. För att kunna göra detta tas här ett metodologiskt grepp från medie- och kommunikationsvetenskapen. Detta för att få en tydlig beskrivning av hur metoden kan nyttjas vid längre texter där innehållet kan komma att variera drastiskt.

Enligt Östbye är det i texten som medierna kan påverka attityder och förmedla kunskap (Östbye, 2004:64). Han talar även om att den innehållsmässiga textanalysen inte är en metod med ett enda tillvägagångssätt, vilket också talar för att man ska ha en mer öppensinnad inställning till texten ur det innehållsanalytiska perspektivet (2004:69f). Denna typ av textanalys är objektstyrd, vilket innebär att analysarbetet måste kunna förändras beroende på vilka egenskaper den valda texten besitter. Det är genom detta mer flytande och dynamiska angreppssätt som man kan komma åt och blottlägga aspekter av innehållet som den gemene läsaren inte nödvändigtvis gör sig medveten om. Det är innehållet och underlaget som låter oss, och hjälper oss, att förstå vad som är intressant och fascinerande med ett specifikt fenomen.

Det analytiska intresset i denna studie ligger på innehållsmässiga förhållanden (Östbye, 2004:70). Intresset ligger i att urskilja hur texten visar och förmedlar de olika specifika stilegenskaper som Trump visar upp under sitt tal. Textanalysen handlar om att plocka isär texten genom att ställa frågor till den för att sedan kunna sätta ihop den igen på ett

nytt sätt och ge både analytikern och läsaren ökad förståelse. I analysen har jag försökt “intervjua” både transkriberingen och videon från rallyt. För att sedan få “svar” står här en närläsning i centrum. Närläsningen som applicerats för att tolka texterna kallas enligt Östbye för den objektiverande läsarten (Östbye, 2004:65). När man använder sig av denna formalistiska analysmodell är det verkets inre struktur som står i centrum. Den som analyserar ska enligt denna modell inte ta hänsyn till varken avsändaren eller den sociala kontexten, då det är verkets och texternas direkta uttryck som analyseras. Detta var en av anledningarna till varför just denna metod valdes. Att analysera en transkribering från ett tal som hållits av Trump objektivt är mycket svårt. Alla har vi olika förutfattade meningar om honom, och när det gäller en så kontroversiell politiker kändes det viktigt att metoden inte erbjöd allt för stort utrymme åt mina egna förutfattade meningar.

Enligt Östbye finns det även andra läsarter. Anledningen till att de inte kommer att användas i samma utsträckning som den formalistiska är för att de tillåter textutomstående faktorer ta större plats i förståelsen av texten, vilket i sin tur skulle skada min utgångspunkt om ett mer opartiskt mottagande av texten. De textutomstående faktorernas extra utrymme medför att det blir svårare att bibehålla den eftersökta graden av objektivitet, men också att det tillänkta empiriska materialet växer sig för stort. Den första av dem är den sympatiska läsarten. Till skillnad från den formalistiska läsarten utgår man här ifrån premissen att avsändaren innehar en central roll för hur verket bör tolkas. Att upphovspersonens intentioner ger en djupare mening till verket i relation till dennes liv. Man söker spår av skaparens ande i verket (Östbye, 2004:65). Den andra av dem är den symptomala läsarten. Denna läsarten låter analytikern söka efter verkets underliggande och dolda meningar. Denna ansats bygger på att texterna förmedlar innebörder och föreställningar som författaren inte är medveten om. Att närma sig en text enligt den symptomala läsarten kan sägas vara ett ideologikritiskt närmande (Östbye, 2004:65).

Att ha en hermeneutisk utgångspunkt när man studerar ett stort empiriskt material med en stor mängd data lämpar sig väl ur ett vetenskapligt forskningsperspektiv (Dalen, 2008:11). Gripsrud talar om att hermeneutiken lägger särskilt stor vikt vid analytikerns roll i

relation till texten. När man läser och analyserar en text är det viktigt att, såsom nämnts ovan, komma ihåg att man alltid har med sig ett visst historiskt och kulturellt betingat bagage. Man kan som analytiker aldrig göra sig helt fri från dessa "fördomar". De är något man måste acceptera, förhålla sig till och reflektera över (Gripsrud, 2000:176f).

Föreliggande analys utgår ifrån att studera hur Trumps talarstil ter sig. Den utgår ifrån att studera enbart uttrycken och meningarna som finns att finna i texterna. Jag ämnar inte blottlägga hur läsarna uppfattar, förhåller sig till eller tolkar talet eller texten. Med det sagt bör man inte hävda att man som författare helt och hållet kan undvika det ideologikritiska tänkandet, som ibland gör sig påmint då man läser utifrån sina egna fördomar och ideologiska preferenser.

Argumentationen som förs i analysen utgår som tidigare nämnts ifrån en kvalitativ textanalys som ämnar närma sig texten genom den formalistiska läsarten, så väl som från idéer och teorier kring genreanalys.

Genreanalys med stilperspektiv

För att kunna urskilja och blottlägga olika likheter och olikheter mellan Trumps stil och andra talares stilar kommer en vinklad och anpassad variant av genreanalysen att användas. Genreanalysen används, som namnet antyder, till att betrakta och studera genrer och deras olika egenskaper. En retorisk genre kan enligt Benoit förstås som en uppsättning likheter som uppstår när en grupp, eller grupper, inom en gemensam diskurs yttrar sig. De likheter som går att finna inom den gemensamma diskursen, som sedan utgör en genre, ska vara explicita och observerbara, och till viss del ska de vara förutsägbara (Benoit, 2016:47). Men, i metoden finns det många delar som kan visa sig vara viktiga då man ska analysera en talares stil. Genreanalysen erbjuder ett system som kan hjälpa till att blottlägga och etablera likheter och olikheter mellan olika specifika sätt att tala på. Olika sätt att uttrycka sig, olika sätt att betona händelser och olika sätt att välja strategiska uttryck.

Genreanalysen kommer att användas i denna uppsats för att det är en metod med vilken man kan få syn på uttryck för kommunikation i återkommande retoriska situationer

(Dahlin, 2016:163). Med hjälp av genrerna och dess analys kan man få en viss uppfattning om hur samhället är organiserat. Vi kan även få en uppfattning om varför vissa retoriska situationer ger en viss retorisk respons. Något som den retoriska genreanalysen också kan hjälpa oss att undersöka och förstå är hur vårt samhälle förändras för att tillgodose nya kommunikativa situationers behov. Av dessa anledningar vill jag använda genreanalysen med ett stilperspektiv för att undersöka om den retoriska situationens föränderlighet kan ge upphov till nya talarstilar, och om Trumps talarstil är beroende av den retoriska situationen.

Inom den klassiska retoriken framhålls ofta Aristoteles och hans genrebegrepp om genrerna *judiciale*, *demonstrativum*, och *deliberativum*. Inom den mer moderna forskningen och det mer moderna förhållningssättet till retorik finns det dock personer som Carolyn Miller, Karlyn Kohrs Campbell och Kathleen Hall Jamieson som tar en mer pragmatisk och dynamisk ståndpunkt i frågan om genre. Något som jag skulle vilja använda mig av vid analysen av Trumps stil. De hävdar att man kan betrakta samhällets retoriska yttringar genom våra olika retoriska genrer, att man kan klassificera samhällets retoriska yttringar beroende på deras innehållsliga, stilistiska och strategiska likheter (Dahlin, 2016:165).

När en genreanalys, och i detta fall även en stilanalys, genomförs är det oundvikligt att inte också behöva beröra den retoriska situationen. Den retoriska situationen hänger samman med genren på flera sätt. Vilket i sin tur borde göra att den retoriska situationen hänger samman med talarstilen på ett liknande sätt. Ända sedan Aristoteles har man antagit att de olika formerna av återkommande diskurser inom retoriken, som till exempel genrerna *judiciale*, *deliberativum* och *demonstrativum*, är dess genrer (Benoit, 2016:49). Och, när man då talar om de olika återkommande diskurserna kommer man oundvikligen in på de olika situationerna som återkommer tillsammans med dem. Att förstå en genres tidigare uttryck och diskurs ger både en inblick och en fördjupad kunskap över hur den typen av retoriska meddelanden utformas. Benoit förklarar också att alla de olika artefakter som går att finna inom en viss genre inte kommer att vara kopior av varandra, men att det är just likheterna som är viktiga att finna (2016:50).

En ytterligare viktig punkt som Benoit går igenom i sin beskrivning av genreanalysen är den deduktiva ansatsen. Detta används när man har genrer som redan sedan tidigare är fullständigt beskrivna. I mitt fall blir detta andra stilar som redan fullständigt är beskrivna. Det kan handla om en populistisk stil, det kan handla om en övertalningsstil, om en politisk stil, eller om Demosthenes egen stil. Denna ansats till tillämpningen av olika genrer och jämförelsen mellan redan etablerade genrer och den genre som Trump har kommer underlätta den eftersökta komparativa stilanalysen. Det kommer även göra det lättare för analytikern att i detta fall kunna uttala sig om det är en unik stil eller en redan etablerad stil Donald Trump nyttjar (Benoit, 2016:55f).

Med hjälp av både innehållsanalysen och den stiloptimerade genreanalysen kommer texten och talet att analyseras i ett försök att kartlägga och systematisera Donald Trumps talarstil. Metoderna kommer även att användas i ett försök att utröna huruvida detta är en unik talarstil genom en komparativ stilanalys mellan Trump och Demosthenes. Jag vill även se om resultaten kan vara allmängiltiga eller om Trump bara är en del i en större, mer övergripande stilprofil som passar in på många av världens nu populistiska ledare.

Metodproblem

Det största problemet som vid genomförandet av denna uppsats kan komma att visa sig tror jag är att man tappar koncentrationen i analysarbetet. Att man helt enkelt tappar bort sig och för en period faller ut utanför ramarna för den formalistiska läsarten. Om detta händer kan det medföra att analysen blir färgade av analytikernas egna förutfattade meningar och fördomar. Detta i sin tur skulle medföra att analysen tappar en väldigt stor del av sin legitimitet. Därför är det inför denna analys mycket viktigt att hela tiden försöka komma ihåg vad man letar efter och hur man letar efter det. Ett annat problem man kan förana inför analysarbetet är att man, som så oftast inför komparativa studier, ska läsa in alldeles för mycket i de olika faktorer som jämförs. Detta kan medföra att man finner ett alldeles för kausalt samband, eller ett alldeles för litet samspel, mellan de i denna studie undersökta stilarna.

Analys

Uppvisar Trump en populistisk stil när han talar?

För att i denna analys kunna besvara den första frågeställningen bör man till att börja med åter besöka Pierre Rosanvallon och hans definition av populism. Populismen är en politisk rörelse där dömande och övervakning har en central roll. Han talar i boken om populismen som en negativ politisk suveränitet som kämpar för att fösa oss alla i en mer opolitisk riktning (Rosanvallon, 2010:219). Det är en rörelse med ett opolitiskt förhållningssätt till opinionsbildning. Det är en rörelse som utmärker sig genom en radikaliserings av övervakningsdemokratin, det är en rörelse som inte drar sig för att ta till personliga påhopp, glåpord och hån.

Till den populistiska stilen hör även det som både Skinnell, Montgomery och Bernstein tar upp i sina artiklar om populisterna och dennes talarstil. Montgomery talar i sin artikel om olika faktorer som gör Trumps stil mer eller mindre effektiv. Sådana saker är hans påstådda folklighet, hans väldiga förmåga att tala utan manus och hur han hjälper och betonar viktiga sekvenser i sina tal med få och enkla ord. Montgomery tar även upp stilmässiga parametrar som, till exempel hur Trump upprepar sig för att summera tidigare punkter och för att betona och vikta specifika delar av talen. Upprepingarna fungerar enligt Montgomery som både förstärkningar och byggstenar som Trump sedan bygger vidare på. Det är på dessa byggstenar som han bygger ut, förlänger och improviserar de oförberedda delarna av sina tal. För att upphöja publikens känsla av att någon talar direkt till dem. Som tidigare nämnts använder Trump sig också ofta av ett litet, smalt, urval av termer för att modifiera och intensifiera budskapen och meningarna i sina tal. Några av de vanligaste av dessa uttryck "very", "really", "tremendous" och sist men inte minst; "great". För att utröna huruvida Donald Trump är en del av denna rörelse studeras transkriberingen från Evansville-rallyt. I denna transkribering finns flera olika exempel på det som kan kallas för populistiska uttryck.

Evansville, you are very, very special people, and thank you, Indiana. Thank you. Thank you...

...We had great success in Indiana, as you know. It was an incredible experience. And we really honor you very, very special people. Thank you very much. Thank you...

...And I know you well. You love our country. You're proud of our history. And you always respect our great American flag.

(Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.40)

Detta citat kommer från inledningen av Trumps tal vid rallyt i Evansville. Direkt, här i inledningen, kan man betrakta Trump utnyttja några av de saker som Montgomery nämner i sin artikel. Trump använder sig under denna mycket korta sekvens av ordet "very" hela fem gånger, han använder också frasen "thank you" fem gånger. Att just "thank you" används så mycket precis i inledningen av ett tal är dock föga förvånande. Men, att ordet "you" används hela tolv gånger är mer uppseendeväckande. Genom att använda det enkla språk han gör, och konstant och ständigt nämna publiken och peka på olika medlemmar i publiken förstärker han både känslan av att han är en av dem och att han talar specifikt till dem. Man bygger en stadig grund att stå på som ett enda "vi". Vi som ingår i "stammen" (Stuedeman, 2018:8).

We have the best economy in the history of our country...

...Factories are reopening. Jobs are pouring back into the United States...

...We are putting your great Indiana coal miners and steelworkers back to work...

...We're reclaiming our nation's proud manufacturing heritage and putting tariffs on foreign producers who cheat our workers and cheat our companies. Not fair. Not fair.

(Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.40)

Ovan ser man ett citat som tydligt visar hur Trump talar till och förhåller sig till sin publik. Han talar med dem på ett sätt som gör att de blir inkluderade. Han upprepar sig och inpräntar sin publik med uppfattningen om att det "vi" som har gjort allt detta. Det är vi som är duktiga och det är vi tillsammans, med Trump i spetsen, som står inför denna oförrätt anbringad av utländska företag. Det är inte rättvist att dom ska lura till sig våra jobbtillfällen. Han tillämpar en vi-och-dom-argumentation där det varken finns mening eller utrymme att inkludera andra grupper.

I Stuedeman artikel beskrevs Trumps retorik som centrerad kring att bevara den amerikanska identiteten och allt som hör den till. Den beskriver även hur han med hjälp av

den förenklade världsbild han framför kan bidra med enkla sanningar och falskheter till det amerikanska folket. Dessa saker kan enligt Steudeman kokas ned och rymmas i begreppet “naiv realism” (Steudeman, 2018:8). Denna “naiva realism” tillsammans med de svepande fördömelserna av politiska motståndare, av medierna och olika offentliga personer gör att man snabbt börjar närma sig den exakta definitionen av populism som Rosanvallon talar om (Rosanvallon, 2010:219). Nedan följer ett populist-typiskt exempel på ett påhopp på medierna och de som jobbar inom skrået:

So a writer for the New York Times that pretends she knows what she's talking about -- hasn't got a clue ---...
...These are just dishonest, terrible people. I'm telling you that. Terrible people...
...Not all of them. Honestly, not all of them. I'd say 85 percent.
(Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.41)

Tittar man också på dessa inledande exempel från transkriberingen med hjälp av Bernsteins (1971) beskrivning av den populistiska stilen kan man se ytterligare intressanta inslag. Bernstein menar att den som utövar och använder sig av den populistiska stilen ofta använder sig av en kod, eller ett språk, som talar till gruppens värderingar. De termer som i artikeln beskrivs är direkta, aktivitetsbunda och konkreta. Det är termer som på ett effektivt vis inkapslar en hel klass av innehåll i ett enda ord hellre än en specifik term för ett specifikt innehåll. Några exempel på sådana termer som Bernstein i sin artikel syftar till är: Lärare, poliser, fegisar och frossare. Detta är termer som på ett universellt plan tillåter alla i rummet att förstå vad eller vilka man talar om. Den populistiska stilen kan enligt Bernstein summeras som ett språk eller en kod där gruppsolidaritet, kontextbundenhet, ta-för-givet-fakta och gemensamma värderingar och attityder står i centrum. Något som också rimmar väl med de övriga texterna som det har hänvisats till i detta kapitel. I citatet ovan används en av dessa globala termer, nämligen “writer”, som i sin tur syftar till journalistkåren. I ett slag har Trump med hjälp av ett populistiskt strategiskt drag lyckats diskreditera en hel yrkesgrupp. Eller, åtminstone 85% av den.

We love winners. We love winners. Winners are winners. Bobby, Jack Nicklaus, Tiger. How about Tiger, the comeback he's -- right? Tiger. Did you say the fake news tried to fake out Tiger? They didn't do too well. Tiger's sharp. No, we love winners. We love winners. Our country is becoming a winner, and our country is respected again. You see that. We've created not millions, not billions, but trillions of dollars of wealth in just a short time since our election. Trillions.
(Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.56)

I detta senaste citat kan man se flera av de olika faktorer som den populistiska stilen bygger på. Här finns upprepningarna, här finns uppbyggandet av "vi" som en del i den amerikanska "stammen". Här finns också de enkla, folksliga språket. Här finns en uppmaning och en vädjan till de gemensamma värderingarna och gruppsolidariteten angående vinnare. Man kan se den "naiva realismen" med den förenklade världsbilden och den enkla sanningen att vi, allihop tillsammans med regeringen, har skapat triljoner dollar i förmögenhet och välfärd. Man kan till och med, i detta mycket korta citat, finna globala uttryck som "winners" och "fake news" som syftar till ta-för-givet-fakta och den centrala, gemensamma attityden som råder vid ett Trump-rally.

I detta enda, mycket korta citat, lyckas Trump få in nästan allt som bygger och upprätthåller en populistisk stil. Citatet i sig är inte på något vis ensamt i transkriberingen i sitt populistiska uttryck. Men, frågan uppstår - kan en sådan populistisk "precision" vara en slump?

Vilka skillnader och likheter finns det mellan Trumps och Demosthenes stil?

För att besvara denna uppsats andra frågeställning kommer här en genreanalys med ett stilperspektiv att inledas. Detta på grund av de fördelar som genreanalysen kan erbjuda när man söker finna olikheter och likheter mellan två olika sätt att tala på. På samma vis som ett lovtal kan skilja sig från och likna en berättelse bör en grandios stil kunna skilja sig från och likna en enkel stil.

Det som dock inte går att undvika vid en genreanalys är den retoriska situationen. Det finns två författare som har fått stort genomslag för sina beskrivningar av den retoriska situationen. Dessa författare heter Bitzer och Vatz. Bitzer är den av dem som för denna uppsats anses vara mest legitim. Bitzer anser inte att retoriken som sådan är persuasiv. Han menar snarare att retoriken alltid har ett specifikt syfte. Däremot finns det i alla situationer som kan betraktas som retoriska vissa tvingande element, såsom en tvingande omständighet, som bjuder in till eller kräver yttranden av retorisk karaktär. Det är detta tvingande element som Bitzer benämner som exigence (Herrick, 2018:247). Exigencen i sin tur är det problem som i den givna situationen ska lösas. Problemet finns dock där oberoende av talaren, i detta fall Trump, som i sin tur bara kan bidra genom att försöka lösa problemet så som denne uppfattar det.

Att Bitzer anses som mer legitim för denna uppsats beror på hur Vatz definierar exigencen. Vatz menar att det är talaren själv som skapar både situationen och exigencen. Det är alltså rhetorn själv som skapar problemformuleringen som situationen, och rhetorn själv, ämnar svara till. Vilket gör att Trump, enligt Vatz, skapar sitt eget problem och själv tillhandahåller lösningen. Att se den politiska rörelse och det samhällsliga problem som Trump ämnar svara till på detta sätt inbjuder till en mycket större och mer djupgående analys. Men, det inbjuder även till att fler misstag kan göras och att analysen i sig förlorar en del av sin allmängiltighet. Om Trump skapar både problemet och situationen gäller endast svaret för Trumps stil, och inte för någon annans. I denna analys är ansatsen snarare att det finns ett problem och en situation som Trump svarar till med hjälp av sin stil, vilket i sin tur kan leda till en bredare förståelse till varför det finns fler politiker och ledare som svarar på liknande vis till liknande situationer runt jorden.

Vilken retorisk exigence är då som finns närvarande vid detta rally? Rallyt i sig föranleder mellanårsvalet i USA. Valet är en typ av kongressval som går av stapeln i mitten av de sittande presidenternas mandatperioder. Under detta val stod hela representanthuset och alla dess platser, 35 av senatens alla platser samt vissa guvernörsposter till förfogande. Valet i sig gick av stapeln den 6:e november 2018 och var ett mycket viktigt val för republikanerna

då deras majoritet i representanthuset var hotad. Under detta rally var Trump till stor del med och hjälpte Mike Braun ta en plats i senaten. Rallyt var alltså ett kampanj-rally. Några av de grundläggande delarna av exigencen som här bearbetas av trump är sådant som det statiska motståndet som alltid finns från politiska oppositioner, han försöker räta ut en del frågetecken om vad republikanerna har åstadkommit och slutligen försöker han givetvis stärka Mike Brauns ställning inför valet. Han försöker höja honom och verkligen förmedla att han är en del av lösningen på alla landets, av Trump, uttalade problem. Dessa tre element finns där och är närvarande oavsett vem talaren är. Exigencen förändras inte på grund av vem som ska tala vid ett kampanjmöte vid ett mellanårsval. De finns latent och kräver oberoende på talare ett svar av retorisk karaktär (Herrick, 2018:247). De tvingande elementen kräver följaktligen en retorisk yttring av Trump till svar.

Under det framförande som vi genom transkriberingen kan ta del av verkar Trump vara relativt konsekvent. Hans stil håller i sig och varierar egentligen ganska lite. Hans övertygande och populistiska framtoning står sig stark och verkar vara det som mannen i fråga rent retoriskt sätt ständigt väljer att luta sig mot. Men, trots detta skulle jag vilja hävda att hans stil har vissa likheter med den nyttjad av den store Demosthenes. Inte i alla avseenden, men åtminstone i vissa. Demosthenes som tidigare har beskrivits i denna uppsats olika kapitel var en väldigt framstående och kapabel talare. En talare som av många, både nu och då, har ansetts vara en av de verkligt stora.

Att Trump har en stil som på många sätt sammanfaller och liknar den populistiska stilen har redan fastlagts i föregående kapitel. Att den stilen däremot skulle kunna likna den demostheniska stilen kan verka långsökt. Men, med tanke på hur vissa olika delar av den demostheniska stilen är beskrivna och hur han i sina tal utnyttjar dem leder in mig i utforskandet av denna kontroversiella tes.

En av de olika stilar som Demosthenes visade sig vara väldigt skicklig på att använda var häftighetens stil. Han riktade kliniskt och distinkt sina motangrepp mot sina motståndare med en stor öppenhet och tydlighet, och han gav inte sina känslor något utrymme att

förminska eller på något vis underminera allvaret i det han sa. Ett exempel ur Demosthenes tal mot Aristogeiton:

Therefore, will this man gain his release, this man who is the scapegoat, the public pest, whom anyone when he saw him would shun as a bad omen rather than address him? (Hermogenes, 1987:31)

Ett andra exempel på samma typ av häftiga stil är:

Why, then, you wretch, do you spread slander? Why do you compose speeches? Why do you not take a dose of hellebore? (Hermogenes, 1987:31)

Att man kan säga något på det viset är allt som oftast beroende av att den man talar till, eller om, är underordnade den som talar. Det är väldigt svårt att kunna uttala sig på detta sätt mot någon som är mer viktig än en själv och få ett positivt bifall. Om det ska fungera och kunna få något genomslag måste åhörarna vilja kritisera mottagaren av kritiken. I dessa citat talar Demosthenes inom den deliberativa och den judiciala genren, vilket är de vanligaste platserna för häftighet (Hermogenes, 1987:31). Detta medför också att de i de allra flesta fallen absolut handlar om en person som är mindre viktig än talaren. Det finns även flera andra exempel från Demosthenes som ter sig på samma vis, men dessa två är några av de mer konkreta. Det som står ut i denna sekvens är dock hur likt Demosthenes Trump uttrycker sig mot sina motståndare, både tidigare och nuvarande:

Today's Democrat Party is held hostage by left-wing haters, angry mobs, deep state radicals, establishment cronies, and their fake news allies. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.48)

Ytterligare ett exempel:

If crooked Hillary came here, if she had 300 to 500 people — first of all, she wouldn't be in this building. She'd be in a hotel conference room. It would be a conference room, right? (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.57)

Som man kan se på dessa två citat är skillnaderna i meningen mellan Trump och Demosthenes inte allt för stora. De båda söker förminska sina motståndare och framhäva sig själva genom att på ett personligt plan trycka ned och baktala dem. Den största skillnaden dessa två två talare emellan som går att finna i citaten är att demosthenes har en högre stil. Men, som tidigare nämnts, går även Trumps folklighet att härleda till en populistisk stil.

Tittar man däremot utanför dessa två citat på hur Demosthenes och Trump förhåller sig till olika stilar finns det vissa skillnader. Så som Wooten och Hermogenes beskriver det i boken är den verkligt stora rhetorn, den retor som besitter verkligt stor styrka, den retor som på ett fullgott vis kan behärska och blanda alla olika stilar. Det är först då talaren vinner och åtnjuter den största styrkan, övertalningsförmågan och makten. Här finns den största skillnaden mellan Donald Trump och Demosthenes. Om man betraktar den transkribering som för uppsatsen undersöks kan man se att Trump har ett fattigare stilbruk än "alla" stilar. I transkriberingen finns det dock några av stilarna som träder fram på ett mer tydligt sätt än andra. Som tidigare fastlagt har Trump en folklig och snabb stil fylld med överflöd och naiv realism (Studemans, 2018:8). Det man även kan se i transkriberingen är att han varierar sitt uttryck och nyttjar stilar som: Klarhet (*clarity*), distinktion (*distinctness*), enkelhet (*simplicity*), häftighet (*vehemence*), ärlighet (*sincerity*) och upprördhet (*indignation*).

Som man kan se i bilaga 1 så är distinktion en av de två underkategorier som skapar klarhet. Distinktion som stil utgörs mest av talarens framtoning och ansats till talar-situationen. För att stilen ska bli distinkt bör talaren vara mycket klar med vilken del av det som sägs som först ska betänkas av publiken. Att även följa upp med egna tankar som skänker publiken visst relevant bakgrundsmaterial kan göra talarstilen mer distinkt (Hermogenes, 1987:14-15). Ett exempel från Demosthenes som visar hur distinktion som stil kan se ut följer:

It is necessary, men of Athens, and fitting as well, to remind you what the situation was like in those times so that you might consider how it relates, in all its details, to the present crisis. (Hermogenes, 1987:15)

I detta citat kan man se hur tankarna flikas in och får plats i talet på ett relativt sömlöst och smidigt sätt genom kommateringarna. En motsvarighet från Evansville-transkriberingen kan se ut som följer:

We passed veterans choice. Our veterans are the greatest. You know, when I got involved, I said, that's a bad situation going over with the vets. They're really being treated badly. These are, really, our greatest people, as far as I'm concerned. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.61)

Även här kan vi se hur Trump låter sina tankar flyta in i texten via kommateringar och ge publiken ett större mått av insikt i bakgrunden till det som sägs. Det man också kan urskilja här är skillnaden i stilnivå och hur de två talarna verkar värdera flytet i sina framföranden. Men, trots dessa skillnader är den bakomliggande stilstrukturen densamma.

I bilaga 1 kan man även se att både häftighet och överflöd är underkategorier till den av stilarna som är den grandiosa stilen. En stil som man från början inte förknippar med det tal som går att följa i transkriberingen, men en grandios stil är inte endast detsamma som en hög stil eller ett utsmyckat och vackert språk. Den faktor som står ut som den mest användbara inom stilen för det i denna uppsats undersökta fallet är att det även ingår värdighet och tyngd i den grandiosa stilen (Hermogenes, 1987:41-42). Man kan använda delar ur den grandiosa stilen för att skänka tyngd åt sitt tal och uttalanden. Att förstå hur överflöd kan skänka tyngd åt ett framförande är enligt Wooten och Hermogenes väldigt viktigt då detta var den av alla understilar till den grandiosa stilen som användes mest frekvent av Demosthenes. Det finns många faktorer som ingår och bidrar till överflödsstilen, däribland Trumps upprepningar som tidigare har beskrivits. En annan faktor som Hermogenes håller fram som den kanske mest tydliga är att man för att skapa överflöd ofta använder sig av språkliga parallella konstruktioner (Hermogenes, 1987:46). Med parallella konstruktioner menas att man kan använda sig av två fraser efter varann som egentligen säger samma sak. Man upprepar alltså det man redan sagt fast med andra ord.

We will never give up. We will never give in. We will never back down. And we will fight on to victory. We will only have victory, because we are Americans and our hearts bleed red, white, and blue. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.64)

Här ser vi ett av väldigt många exempel på hur Trump använder sig av detta. Först upprepas utgångspunkten två gånger, sedan sägs samma sak med andra ord. Efter det bekräftas de första tre delarna med ett uttalande om att man aldrig kommer ge upp och fortsätta slåss för

seger. Även detta upprepas med ytterligare en parallell konstruktion. Detta stilbruk skapar genom talet ett stort överflöd som i sin tur skapar en förstärkt tankegång hos publiken och en stark barrikad mot motargument (Hermogenes, 1987:47).

Upprördhet, så som man kan se i bilaga 1, är i sin tur en underkategori till ärlighet. Upprördhetens stil går att finna i alla tankar om mothugg som en talare kan ha om denne väljer att möta den mottagna kritiken med att vända på argumenten om mottagande av ära mot sin motpart. Extra tydligt blir detta om en talare väljer att ta upp sådant som motståndarens tvivelaktiga beteende eller hur lite gott motståndaren faktiskt har gjort i förhållande till talaren själv, och att motståndaren trots detta har fått ta emot ett större mått av ära eller beröm (Hermogenes, 1987:97-99).

I used to think that because of my accomplishments in politics I would surely not suffer such things, since I have never wronged you in any way.
(Hermogenes, 1987:98)

Den upprörda stilen kan ibland även komma att innehålla ett visst mått av ironi. Särskilt ironi mot den egna individen utgör en upprörd stil i sin renaste form (Hermogenes, 1987:99). Ett av de citat som enligt Hermogenes mest visar den upprörda stilen och ironin mot den egna individen följer:

Perhaps someone wants to think me mad. For it is probably madness to attempt something beyond one's means. (Hermogenes, 1987:99)

För att få en mer tydlig bild av hur Trump använder sig av den upprörda stilen vänder vi oss återigen till transkriberingen:

The Democrats, they call themselves the resistance. That's what they're good at, resisting and obstructing. They are obstructionists. Every day, they are resisting the will of the American people and trying to undermine the verdict of our democracy, delivered so strongly in 2016, like never before delivered. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.49)

För att verkligen kunna förstå den ironi som Trump här uppvisar bör man titta på filmerna som finns av hans framträdande. Här talar han även om att all den kritik som valresultatet fick, all den kritik som han får och att demokraterna motsätter sig det amerikanska folket är väldigt oförtjänt. Ingen av dem, varken Trump eller folket, förtjänar den typen av behandling: De vann ju så stort.

Det man efter detta kapitel kan konkludera är att Trumps stil på många vis liknar den stil som Demosthenes brukade. De har många likheter i form av uttryck, i form av hårdhet och känslodistans och det finns många likheter i hur de väljer att nyttja de olika stilarna. Med en rättfram och distinkt stil som inte drar sig för att angripa sina motståndare med ironi, upprördhet och överflöd verkar de efter denna genomgång stå nära varandra i sina respektive stilbruk. Men, det finns vissa väsentliga skillnader mellan dem. Trump varierar för det första under detta tal mellan färre olika stilar än vad Demosthenes sägs ha gjort. Utöver det finns det en stor skillnad i de tvås olika språkbruk. Demosthenes har i sina citat ett rikt, ett sinnrikt och varierande språk som flyter och flödar på ett ansträngningslöst och utsmyckat vis. Demosthenes visar en större språklig kunskap och förmåga, en större dynamik och en tydligare stringens. Detta, å andra sidan, kan bero på publiken vid de olika tillfällena. Demosthenes talade mycket inom de deliberativa och judiciala genrerna under 300-talet före Kristus. Trump förhåller sig till en helt annan publik, mestadels inom den deliberativa genren för visso, men under 2000-talets början i USA. Trots denna skillnad är likheterna mellan de två många, och Trumps stil framstår efter den hittills bedrivna analysen som mer genomtänkt än tidigare. Genom att kombinera de olika stilarna lyckas både Demosthenes och Trump vara mycket övertygande utan att framstå allt för mycket som propagandister inför sina respektive publik. Kan det vara så att även Demosthenes stil kan beskrivas som populistisk?

Hur kan detta hjälpa oss att förstå Trump som talare och ledare?

Det som hittills har visat sig av den genomförda analysen är att Trump är en effektiv övertygare, att han talar med en starkt populistisk stil och att stilbruket påminner mycket om det som användes av Demosthenes. Det verkar också som om att stilbruket och ordvalen är mer genomtänkta än vad man kan tro vid första anblicken. Om det i sin tur beror på talförfattarna eller om det är Trumps eget verk spelar för denna analys mindre roll då detta inte framgår i transkriberingen. Men, det finns två saker till som är viktiga att ta hänsyn till när man försöker förstå Trump som talare och ledare. Dessa två begrepp är *kairos* och talens alla *anakoluta* inslag.

Kairos är ett grekiskt ord som kan översättas till timing eller tillfälle (Charteris-black, 2014:33). Det handlar om att finna tillfället då en viss fras eller ett visst argument är som mest effektivt. Det handlar om att hitta det kritiska ögonblicket då ett argumentativt uttryck är som mest övertygand. Att betrakta stilen utan att överväga timingen kan leda till en grundare analys. Både timing och stil är avgörande vid alla olika typer av offentliga talsituationer, inte bara för politiker (Charteris-Black, 2014:34). De olika typer av tal då kairos har som störst inverkan på utfallet är sådana där publiken i fråga står inför ett stort hot och behöver motiveras. I detta ingår även tal som motiverar och uppmanar till handling som svar till en ankommande fara sprungen ur politikernas handlingar.

I transkriberingen kan man finna tillfällena då Trump talar om den fara som publiken befinner sig i:

He says open up those borders, let them in. He voted against stopping illegal immigrants from getting welfare. And Donnelly repeated voting for amnesty. He wants amnesty. Donnelly also voted for liberal Obama judges who want to take away your Second Amendment and lots of other things. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.47-48)

Här talar Trump om den stundande faran med alla immigranter som ska in i USA. De ska ta de amerikanska folkets pengar och om Donnelly hade fått igenom sin röst skulle de även bli berättigade efterskänkning av sina tidigare straff. Och, om det inte vore nog skulle de även ha tillsatts liberala domare som skulle inskränka på rätten att försvara sig själv och sitt hem genom att bära och äga vapen. Joe Donnelly, den politiker som Trump i detta citat riktar sin uppmärksamhet mot, var Indianas demokratiska ledamot i den amerikanska senaten. Han ansågs för övrigt vara den näst mest konservativa senatoren i USA under sitt mandat enligt hemsidan govtrack, vilket dessvärre inte hjälpte Donnelly att undgå Trumps hårda kritik (www.govtrack.us). Efter denna utläggning om den stora fara som folket i Indiana uppenbart står inför kommer också en uppmaning till handling, helt i enlighet med Trumps behandling av den stundande exigencen:

We need to elect senators who will vote for judges who follow our laws of our Constitution as written. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.48)

Det man kan se genom dessa exempel och genom Charteris-Blacks text om viktigheten och inverkan av timingen för argumentens legitimitet, är att Trump vid flera tillfällen själv verkar skapa den situation, det tillfälle, som passar hans argumentation bäst. Det i sig är ingenting unikt bland politiker. Barack Obama låg under i mätningarna mot Mitt Romney efter TV-debatterna 2012, men när orkanen Sandy träffade USA ledde Obamas efter-krisen-tal till att han vann valet (Charteris-Black, 2014:33). Detta berodde på att Obama kunde utnyttja det faktum att Romney relativt nära inpå katastrofen hade uttalat sig positivt till nedskärningar hos myndigheter som arbetar med katastrofhjälp. Något som Obama inte glömde att nämna. Den stora skillnaden i dessa två fall är inte hur de två politikerna, Obama och Trump, utnyttjar situationerna som uppstår, utan snarare om omständigheterna för den ankommande faran. Obama handlade i tandem med en katastrof som uppstod under helt naturliga omständigheter. Trump handlar i tandem med den situation som han själv skapat för att ge eftertryck och styrka till sina argument. Även detta kan i sin tur härledas till skapandet och bibehållandet av den populistiska stilen och den antidemokratiska, populistiska rörelse som demagogen ofta söker (Rosanvallon, 2010:219)(Stuedeman, 2018:8).

Det andra begreppet som i detta kapitel anses vara signifikant för analysen utöver de begrepp som i tidigare kapitel introduceras är *anakolut*. Anakolut är även det ett grekiskt uttryck. Det går att översätta till en brist på sammanhang, en enligt skriftspråksnormen -ogrammatisk, osammanhängande konstruktion. Denna typ av osammanhängande konstruktion är vanlig i oreflekterat talspråk (Cassirer, 2015:152). Utöver detta kan även anakolut benämna en satsammansfogning där den ena satsens slut fungerar som den andra satsens början. En mening kan alltså blandas ihop så att början inte hänger ihop med slutet. Anakoluta meningar förekommer som tidigare nämnts främst spontant i vardagligt tal, men väldigt sällan i skrift eller politiska tal. Just det anakoluta är en av de största skillnaderna som under detta arbete har uppkommit mellan Trump och den berömda Demosthenes. Trump talar ovanligt ofta i meningar som inte hänger helt ihop från början till slut, medan Demosthenes

bland annat är känd för sin tydlighet och språksäkerhet. I transkriberingen finns flertalet exempel på Trumps anakoluta meningsanvändning, och detta är bara ett av dem:

It would be a conference. And I'm not saying -- I'm just saying. I'm not saying it's — I'm just saying, something incredible is happening with our country to have this. Something incredible. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.57)

Enligt Demetrius finns det en viss nytta med att använda sig av ett mer anakolut språk, eller en mer bruten meningsuppbyggnad, vid debatter och vid framträdanden på scen (Heinemann, 1932:421). Detta då det stimulerar skådespelet och framställningen. Det ger ett mer livfullt och emotionellt uttryck och skapar en större dramatik kring det som sägs. Det skapar ett mer livfullt budskap, även om det gör den skrivna texten långt mycket mer komplicerad att förstå.

En andra skillnad som mer och mer framträder är hur mycket Trump använder sig av den naiva realismen. Han erbjuder enkla och effektiva lösningar på problem som enligt honom är enkla att lösa. I vissa fall undanhåller han till och med detaljer från publiken som kunde visat sig vara mycket intressanta. (Stuedeman, 2018:8). Till exempel hur han inte vill tala om vilka komplikationer som har legat i vägen för de politiska mekanismerna som ska reglera priserna på medicin. Eller hur han talar om att det har tillkommit en sådan enorm förmögenhet och välfärd till den amerikanska staten utan att någonsin nämna i exakta tal hur mycket det är. Det kan vara en enorm skillnad på “trillions” och “trillions”. Båda är i plural, men kvantiteten är helt utelämnad.

Because we've put mechanisms in work — lots of different — I won't bore you with the complications — it's actually — we had middlemen that were so rich they were making a fortune on drugs, prescription drugs. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.61)

We've created not millions, not billions, but trillions of dollars of wealth in just a short time since our election. Trillions. (Trump, Speech at Evansville rally, 2018-08-30: s.56)

Utän att man vet exakt hur det ligger till i varken det ena eller det andra av dessa två fall blir det också väldigt svårt för åhörarna att faktiskt få en konkret bild av vad det verkligen handlar om. “Är det väldigt många hinder, eller sa han bara så för att det ska låta svårare än vad det är?” “Är det tio trillioner eller är det lite över en?” Att svara på dessa frågor är inte

möjligt under den teoretiska och materialmässiga avgränsning som gjorts till denna uppsats, men man kan höja ett varningens finger. I många beskrivningar av Trump benämns mannen som en notorisk lögnare, som en man som ständigt ljuger för att “det funkar” (Skinnell, 2018:76-77). Trump står även till grund för ett uttryck som kallas en “truthful hyperbole”. Detta beskrivs i Trumps egen bok *The Art of The Deal* som en oskyldig och mycket effektiv form av överdrift i syfte att framhäva något. Kan ett helt presidentämbete och en hel kampanj verkligen bara vara en mycket skickligt utformad “truthful hyperbole”? Tydligen.

Slutsatser

Till denna uppsats ställdes från början tre forskningsfrågor. Den första av dem var om Donald Trump uppvisar det som kan klassas som en populistisk stil. Den andra frågan var om man kan jämföra Trump med Demosthenes och vilka likheter och skillnader det kan finnas mellan de två talarnas stilbruk. Den sista frågan handlade om hur denna uppsats kan hjälpa oss förstå Trump som en talare och ledare. Att besvara dessa frågor har på många sätt varit utmanande, och på grund av kraftiga avgränsningar och relativt skral tidigare forskning att tillgå har inte resultaten blivit så generella och allmängiltiga som vid arbetets början var ambitionen. Trots detta har en stor mängd insikter och mycket intressanta frågeställningar och funderingar inför vidare forskning uppkommit.

Vad gäller själva besvarandet av forskningsfrågorna kan jag efter denna analys med säkerhet hävda att Donald Trumps talarstil med stor precision och exakthet efterliknar de beskrivningar av en populistisk stil som teorin har uppvisat. Detta ligger helt och fullt i linje med de förutfattade meningar jag hade inför skrivandet av denna uppsats, och de flesta som har observerat hur Trump talar verkar vara inne på samma linje. Det som däremot förvånade mig väldigt mycket var mängden likheter mellan Trumps och Demosthenes stilbruk. Att de båda två använder sig av många liknande stilgrepp inom de olika stilkategorierna som häftighet (vehemence), snabbhet (rapidity), överflöd (abundance), distinktion (distinctness), enkelhet (simplicity) och upprördhet (indignation) var väldigt förvånande. Dessutom, utöver

deras likheter i uttryck och struktur var också mängden olika stilar som Trump nyttjade vid sitt tal förvånande. Det är en av de saker som jag inte hade trott att jag skulle finna. Efter analysen verkar således Donald Trumps tal, hans stilbruk och hans framförhållning mycket mer genomtänkt än vad jag först hade trott. Det kan inte vara en slump att pricka in så många faktorer och parametrar för ett stilbruk som är mycket övertygande och populistiskt med sådan frekvens och precision som Trump gör.

Hur hjälper detta oss, vi medborgare och observatörer, då att förstå Trumps roll som ledare och talare? Det vi kan sluta oss till är att Trump är mycket väl tränad i hur och när han ska säga saker. Det han gör verkar efter denna analys inte slumpartat, det verkar inte illa genomtänkt och det verkar inte vara tur. Så många gånger i rad kan man inte ha tur. Han utnyttjar på ett mycket effektivt sätt de olika strategier som finns för övertalning. Han skapar en tro om faror och problem med enkla lösningar hos publiken för att på bästa sätt möta exigencen i den retoriska situation han befinner sig i. Han talar med ett folkligt språk och ingjuter sina åhörare med en upphöjd känsla av gruppidentitet och samhörighet. Han väddar till och värderar högt de attityder och åsikter som publiken gemensamt besitter. Han upphöjer sig själv och använder flitigt globala termer för att blottlägga och synliggöra fel i motståndarlägrets alla olika instanser och funktioner. Han bygger ständigt underlag och situationer för att ge sina argument så mycket tyngd och eftertryck som det bara går genom tillfällets beskaffenhet (*kairos*), samtidigt som han undanhåller signifikanta fakta och kontextbildande bakgrundsinformation (*truthful hyperbole*). Allt detta tillsammans med den dramatiska, anakoluta, meningsbyggnaden och den i grunden populistiska stilen och strategien gör honom till en svårslagen övertalare.

Jag kan inte med gott samvete säga att Trump är dålig på det han gör. Det är han uppenbarligen inte eftersom han faktiskt är USA:s president. Han en otroligt effektiv (inte "god" på det sätt som man enligt Quintillianus skulle definiera det) talare som med en otroligt mycket mer utstuderad och manipulativ strategi än man tror har lyckats så bra som man egentligen kan.

För att vidare spekulera i vad dessa resultat slutligen, med hjälp av än mer forskning, skulle kunna mynna ut i skulle jag vilja påstå att stilen verkar vara överordnad innehållet. Det viktigaste är inte vad som sägs, vilket man relativt uppenbart kan se vid en läsning av transkriberingens många outgrundliga passager, det viktigaste är hur det sägs. Jag tror att en mycket väl utstuderad stil innehållande alla de olika viktiga stilkategorierna gör ett starkare avtryck hos publiken än vad det faktiska innehållet gör. Jag tror att nyckeln till att bibehålla en fungerande demokrati, en sprudlande och dynamisk samhällsdebatt och en mer nyanserad ton på den politiska arenan är att lyssna. Vi kan inte bara nöja oss som medborgare med att höra vad politiker och offentliga personer säger. Vill vi gemensamt undvika populister, extrema höger- och vänsterfalanger, främlingsfientlighet och alla andra politiska avarter och stigman måste vi ta vårt samhälleliga ansvar och faktiskt lyssna. Vi måste försöka höra och förstå vad motparten menar med det som sägs. Politik och debatt är en dialog. Vi kan inte förlita oss på att något är bra bara för att det låter bra, vi måste aktivt delta. Vi måste aktivt ta avstånd ifrån våra förutfattade meningar och ge oss huvudstupa in i texten.

Litteraturförteckning

Tryckta källor

- Aristoteles *et al.* (1932) *The poetics*. London : Heinemann ; Cambridge, Mass. : Harvard Univ. Press, 1932
- Benoit W. “Generic elements in rhetoric” i Kuypers, JA 2016, *Rhetorical Criticism : Perspectives In Action*, 2. uppl. Lanham, MD : Rowan & Littlefield, cop. 2016 s. 47 - 61
- Bernstein, Basil. (1971). “Some sociological determinants of perception”. In Basil Bernstein. (1971). *Class, Codes and Control*, Vol. 1, s. 19–30. London: Routledge & Kegan Paul,
- Cassirer, P. (2015) *Stilistiken*. Ödåkra : Retorikförlaget
- Charteris-Black, J. (2014) *Analysing political speeches: rhetoric, discourse and metaphor*. Basingstoke, Hampshire : Palgrave Macmillan, 2014.
- Dahlin M. “Retorisk genreanalys” i Viklund, J, Mehrens, P, & Fischer, O 2016, *Retorisk Kritik: Teori Och Metod I Retorisk Analys*. 2. uppl. Ödåkra : Retorikförlaget, cop. 2014 (Lettland) s. 163 - 176
- Dalen, Monica (2008). *Intervju som metod*. 1. uppl. Malmö: Gleerups Utbildning.
- Gripsrud, J (2000), *Mediekultur, Mediesamhälle*. Göteborg : Daidalos
- Hermogenes and Wooten, C. W. (1987) *Hermogenes' On types of styles*. Chapel Hill : Univ. of North Carolina Press
- Herrick, JA 2018, *The History And Theory Of Rhetoric : An Introduction*, 6. uppl. Boston, Mass. : Pearson, cop. 2018
- Larsson, L (2010). “Intervjuer”. I Ekström, M & Larsson, L (Red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur
- Rosanvallon, P (2010), *Motdemokratin: Politiken i Misstrons Tid*. Hägersten : Tankekraft (Finland).

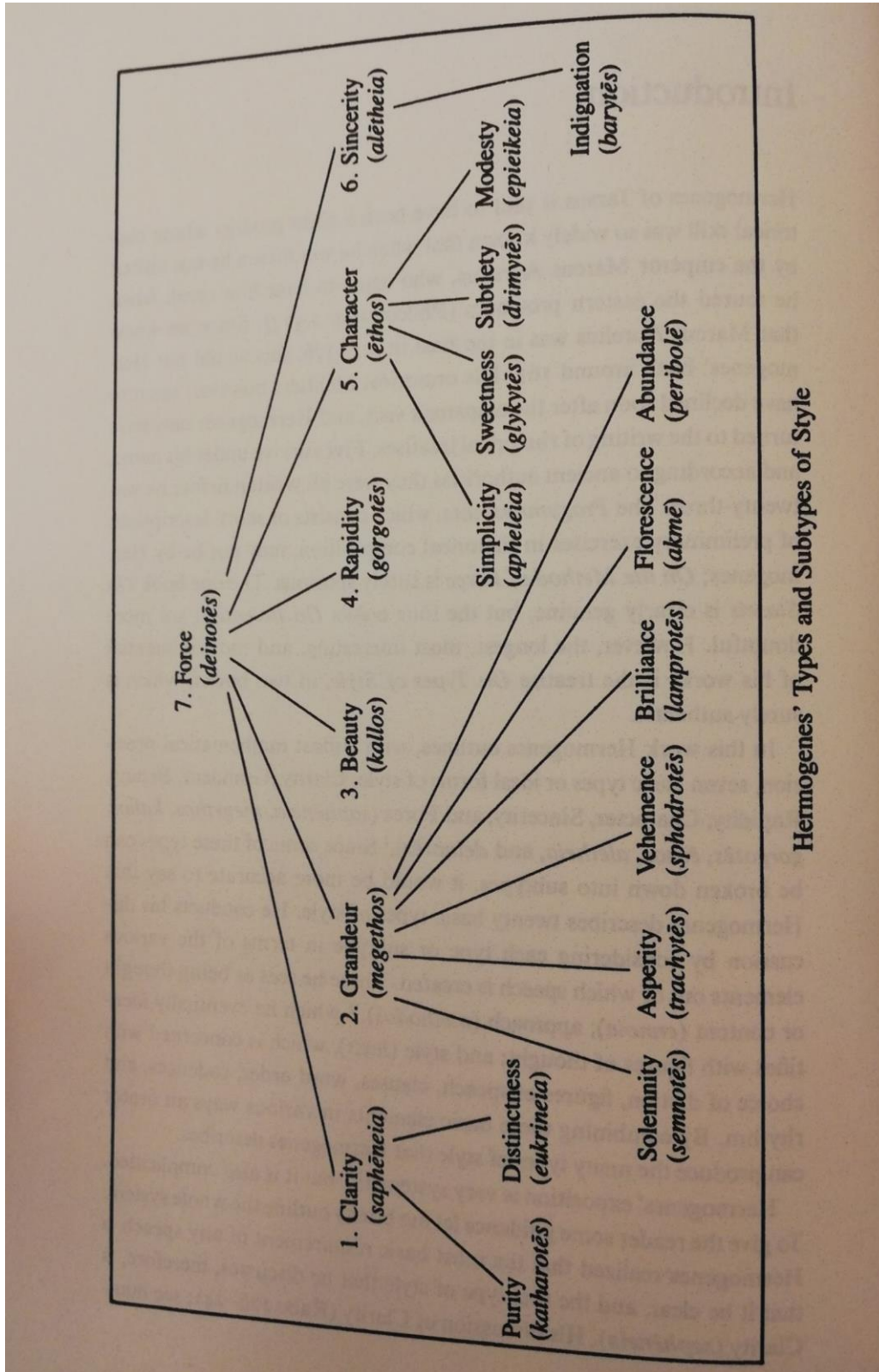
- Skinnell, R. (2018) *Faking the news: what rhetoric can teach us about Donald J. Trump*. Exeter: Imprint Academic
- Steudeman M. "Demagoguery and the Donald's duplicitous victimhood" i Skinnell, R 2018, *Faking the news: what rhetoric can teach us about Donald J. Trump* Exeter: Imprint Academic. s. 7-21.
- Østbye, H, & Larsson, L (2004), *Metodbok För Medievetenskap*, n.p.: Malmö : Liber ekonomi, 2004 (Trelleborg : Berling Skog).

Elektroniska källor

- Cecil W. Wooten (1989) *Dionysius of Halicarnassus and Hermogenes on the Style of Demosthenes*, The American Journal of Philology, (4), p. 576. (Hämtad: 2018-12-06)
- Montgomery, M. (2017) *Authenticity, populism and the electoral discourses of Donald Trump*, Journal of language and politics, 16(4), pp. 619–639. (Hämtad: 2018-12-06)
- <https://eu.courierpress.com/story/news/local/2018/09/04/heres-transcript-president-trumps-speech-evansville-rally/1191281002/> ICYMI: Here's a transcript of President Trump's speech at the Evansville rally. (från 2018-09-04) Hämtad: 2018-12-06
- https://www.govtrack.us/congress/members/joe_donnelly/412205 Joe Donnelly, Former Senator for Indiana. Hämtad: 2019-01-07
- <https://www.retorikforlaget.se/alfabetisk-oerversikt-av-troper-och-figurer/> ALFABETISK ÖVERSIKT AV TROPER OCH FIGURER. (från 2015-08-20) Hämtad: 2019-01-08
- https://sv.wikipedia.org/wiki/Joe_Donnelly Joe Donnelly. (från 2019-01-03) Hämtad: 2019-01-09

Bilaga 1.

Hermogenes' Types and Subtypes of Style

Hermogenes' Types and Subtypes of Style

Bilaga 2.

Transkribering

Transkribering från Donald Trumps tal vid kampanj-rallyt i Evansville den 30:e augusti 2018.

Transkriberingen är publicerad av courierpress.com 2018-09-04. Den inhämtades till denna uppsats 2018-12-06.

EVANSVILLE, Ind. — In case you missed President Donald Trump's Make America Great Again campaign rally in Evansville last week, here's a transcript of his address provided to reporters.

TRUMP:

Evansville, you are very, very special people, and thank you, Indiana. Thank you. Thank you.

(APPLAUSE)

We had great success in Indiana, as you know. It was an incredible experience. And we really honor you very, very special people. Thank you very much. Thank you.

(APPLAUSE)

And I know you well. You love our country. You're proud of our history. And you always respect our great American flag.

(APPLAUSE)

AUDIENCE:

USA! USA! USA! USA! USA!

Rally coverage: 6 takeaways from Trump's Evansville rally

More rally coverage: From pomp to protests, Trump visit brought the circus to Evansville

Impact to Ford Center: Evansville Trump rally got Ford Center's largest-ever crowd

Coverage of protests: Protesters sound off on President Trump in streets of Downtown Evansville

TRUMP:

This is a really incredible time for your country. This is a truly amazing period of time. We have the best economy in the history of our country.

(APPLAUSE)

Factories are reopening. Jobs are pouring back into the United States.

(APPLAUSE)

We are putting your great Indiana coal miners and steelworkers back to work.

(APPLAUSE)

We're reclaiming our nation's proud manufacturing heritage and putting tariffs on foreign producers who cheat our workers and cheat our companies. Not fair. Not fair.

(AUDIENCE BOOS)

As President McKinley once said a long time ago, we believe in American work for American workers, American wages for American laborers, and American homes for American citizens.

(APPLAUSE)

Just this week, we made another truly historic announcement. We are replacing NAFTA with a beautiful, brand-new U.S.-Mexico trade deal.

(APPLAUSE)

And as we speak, Canada -- and we love Canada, right? But they have to get rid of those barriers and they have to get rid of those big tariffs. Canada showed up at the White House. Where the hell did she come from?

(APPLAUSE)

(AUDIENCE BOOS)

And now tomorrow — that's one person. And now tomorrow you're going to read headlines, "Trump had protesters all over the place." One person. One person.

(APPLAUSE)

Major protests. But are they going to talk about the thousands and thousands of people inside of this arena and outside of the arena, where we put screens? No.

(APPLAUSE)

Because things are happening. Let me tell you just really quickly about something that did happen. So last week, you probably saw it, because it gets ratings, they put it on television, right? If it didn't get ratings, they wouldn't be putting it on.

But last week, you saw it, I was in the great state of West Virginia. We were in a fantastic arena, beautiful, smaller than this, but a very great place. We had crowds that were incredible. And the enthusiasm, I hate to tell you, the enthusiasm that you have tonight, in West Virginia, it was exactly the same. Can't get any more, right?

(APPLAUSE)

And the failing New York Times, which, by the way, if I wasn't here, those -- they would be out of business, the Washington Post, the New York Times, CNN.

(AUDIENCE BOOS)

So a writer for the New York Times that pretends she knows what she's talking about -- hasn't got a clue -- and I'm telling you, the enthusiasm was the same. The place was packed. She made the statement that President Trump was disappointed to see some empty chairs. Yeah, they were going to the bathroom, maybe.

(LAUGHTER)

And -- and -- and, listen -- and he was so disappointed at the tone in the room. We left this thing -- that was amazing. These are just dishonest, terrible people. I'm telling you that. Terrible people.

(AUDIENCE BOOS)

Not all of them. Honestly, not all of them. I'd say 85 percent.

(LAUGHTER)

So we made a great deal with Mexico. And as you know, Canada didn't want to do what we have to have done. And after the deal was made with Mexico, Canada came along, and they're negotiating right now at the White House, at our territory.

(APPLAUSE)

And it could happen. We'll see what happens. And if it doesn't happen, we'll put tariffs on the cars coming in from Canada, and that'll be even better. So...

(APPLAUSE)

But I think it's going to happen. And we've really developed a very good relationship. Look, we love Canada. But they have to treat us fairly. They haven't treated us fairly. Right?

I'll give you an example with Canada. Dairy products, they put tariffs on our dairy products going into Canada, almost 300 percent. We can't have that. Can't have that.

(AUDIENCE BOOS)

And a lot of other barriers where we can't sell. So we'll open it up or we'll be — frankly, maybe even better. Either way, it's going to work beautifully, OK? That I promise.

(APPLAUSE)

Because I'll tell you what, this country is tired of being ripped off by other countries.

(APPLAUSE)

Tired of it. And we're doing some great deals with other countries, also. You've been reading about it. And they're getting done one by one. And if they don't get done, we come out almost better. So that's the way it is.

But we're thrilled to be joined tonight by many of your state's great Republican leaders. And I have to say, I have to say, a man who followed a very hard act, our great vice president, Mike Pence.

(APPLAUSE)

But a man who followed my -- that's a hard act, because Mike did a great job as your governor and he's doing a great job for us now in Washington.

(APPLAUSE)

And you have a governor, Eric Holcomb, who is doing a fantastic job. Fantastic.

(APPLAUSE)

Thank you very much, Eric. Thank you. Great job.

And, Mrs. Holcomb, thank you very much. It's a great team. Great team.

(APPLAUSE)

People that have really helped me in Washington -- you know, we did a lot of things, including cutting your taxes, the biggest tax decrease ever.

(APPLAUSE)

Congressman Larry Bucshon and Congressman Todd Rokita, thank you. Thank you, Larry and Todd. Thank you.

(APPLAUSE)

Also, a very special Indiana cheer, Kyle Hupfer. Kyle, thank you. Great job.

(APPLAUSE)

Kyle -- how are we doing in Indiana, Kyle? They're going to beat Joe Donnelly.

(APPLAUSE)

Going to beat Joe Donnelly. You're going to beat Joe Donnelly. You have to, because we need the votes. We need the votes. You're not going to get -- Joe is not going to vote for us on anything. He's maybe going to vote for a great judge right now.

But before we talk about that, I want to bring a person up to the stage who's really done an incredible job. He went through a primary with a couple of real pros. And I have to say, they have been so fantastic. You did so well. So well. And we appreciate it, man. You know what I'm talking about. You know. Incredible.

(APPLAUSE)

Incredible. But he went through, he did great, people loved him. He's been a very, very successful businessman, which is really what our country needs. I mean, a lot of this is business, and it's common sense.

(APPLAUSE)

And I just saw a poll just a little while ago, a real poll -- you know, they have fake polls. They do suppression polls. You know what a fake poll is. It's called a suppression. They make you think you can't win, so you go to see a movie. Don't go to see a movie. Remember me? They said, I don't know, it's going to be impossible for Donald Trump to get 270. We can't envision it.

(APPLAUSE)

It's impossible. Remember the lines from NBC? Which is probably worse than CNN. But the word is they're firing the head of NBC. What a great thing to do. How smart. That's what the word. Who knows? With these people, you never know.

But, by the way, take a look, Todd, everybody, Governor, look how many cameras you have back there. Is this -- like the Academy Awards. Look at it.

(LAUGHTER)

They can't get enough. But when I start screaming fake news, you see those red lights go off for a little while. You know, excuse me, we have technical difficulties, OK, then they go back. Right? Look at this.

(APPLAUSE)

(AUDIENCE BOOS)

You know, in the studio, you hear, they go, listen, he's about ready to go. Look, ladies and gentlemen, we have technical difficulties, we'll be back in just about -- then he goes back. OK, we're back, here we go, keep going.

Oh, what they have to put up with. You know, it's not that easy for them, either. It's tough to have a network where you're calling them fake news and they're supposed to be proud. That just shows when you get good ratings, you can say anything. Right? That's what happens. Get good ratings.

(APPLAUSE)

Finally, I just want to get Mike Braun up here, because he has been special. He's a special man. And he is going to be a truly great senator. Mike, please.

(APPLAUSE)

Mike Braun, Republican candidate for the U.S. Senate, thanks President Donald Trump for his endorsement during a campaign rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday night.

DENNY SIMMONS / COURIER & PRESS,

(Mike) BRAUN:

Never a dull moment in this pursuit, is it? You know, I love what the president said, is when somebody says you can't do something, for some of us, it causes us to even work harder.

(APPLAUSE)

When I watched this man clear the field back in 2016, when they said it could never be done...

(APPLAUSE)

And there was not one person on that stage that could have beaten Hillary Clinton other than this man here.

(APPLAUSE)

AUDIENCE:

Lock her up! Lock her up! Lock her up! Lock her up! Lock her up! Lock her up! Lock her up!
Lock her up!

BRAUN:

And the other thing you need to know is politicians too often say something and they never follow up on it. This man makes promises and keeps them.

(APPLAUSE)

And he needs a true ally, not somebody that says something when you're in Indiana and does something differently when you're in D.C.

(APPLAUSE)

Joe Donnelly voted against tax reform.

(AUDIENCE BOOS)

Yes. As a congressman, he voted for Obamacare.

(AUDIENCE BOOS)

And then, when he could have had the deciding vote, he voted against repealing it.

(AUDIENCE BOOS)

He voted for the Iranian deal. And thank goodness we undid that.

(AUDIENCE BOOS)

It's a sad story. He promised to drain the swamp. And I want to be an ally. When I get there, you can count on it that I'm going there for the right reasons.

(APPLAUSE)

President Donald Trump addresses his supporters at his campaign rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday night.

DENNY SIMMONS / COURIER & PRESS,

I'm not going there for the pay or the perks or the pensions that they get, like none of the rest of us do. I'm going there to make this man have an ally there that you can count on every time.

(APPLAUSE)

So get your friends, get your neighbors out. I'm going to need the help to take it across the finish line, because Joe's got to go. Joe's got to go. Joe's got to go. Joe's got to go.

AUDIENCE:

Joe's got to go. Joe's got to go.

BRAUN:

Thank you all. See you.

TRUMP:

He'll be a great senator. A vote for Mike Braun is a vote to -- did you ever hear this before -- make America great again?

(APPLAUSE)

And you know our new slogan that we'll be switching to because we're way ahead of schedule as to make America great again, right? It's called keep America great, exclamation point. Keep America great.

That's what's happening. We're so far ahead of schedule. People come up to me all the time and they go, "Thank you, Mr. President." Just backstage right now. People. "Thank you, Mr. President, for saving our country. Our country was in serious trouble."

And when you hear them trying to take credit for what we, you, me, all of us together, what we've done, if we didn't come along, you would have had, instead of 4.2%, you know, it was raised yesterday from 4.1%...

(APPLAUSE)

You would have been in negative numbers. The country was choking with regulations, choking with high taxes. You would have been in negative numbers. And that's what was happening. You would have seen some real mess.

And what we've done, all together, because this is one of the great revolutions -- you can call it a revolution, if you like -- that's ever taken place in our country. And we want to keep it going. A vote for Mike's opponent, sleepy Joe, is a vote for Chuck Schumer, Nancy Pelosi...

(AUDIENCE BOOS)

And who else? Maxine Waters.

(AUDIENCE BOOS)

You know, I gave Mike, a little while ago, something that I saw — but he's seen it — the Indianapolis Star did a story, and I guess it's a poll of some kind. Joe Donnelly rated least effective Democrat in Senate in a new study.

(APPLAUSE)

It says, who is the least effective Democrat in the United States Senate? Senator Joe Donnelly, according to the Center for Effective Lawmaking, who said the Democrat from Indiana was the worst. According to the center, Donnelly introduced two bills in the 114th

Congress for 2015-2016 that received some kind of action in committee, the fewest among his 44 Democratic colleagues, and neither of them advanced to the floor for a vote.

Supporters of President Donald Trump react to his speech during his campaign rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday night.

DENNY SIMMONS / COURIER & PRESS,
(AUDIENCE BOOS)

Now, this wasn't an anomaly, it says. The center just said this, this wasn't just a one-time, one-year, unusual thing or anomaly. It ranked Donnelly 55 out of 57. Oh, I see. He did much better. Among Democrats in the 113th Congress.

So I have to tell you that, if that's what you want representing Indiana, you can have it. You can have it.

(AUDIENCE BOOS)

You can -- I mean, hey -- Joe Donnelly voted no on tax cuts. He voted no on Obamacare. We had Obamacare done, if he would have raised his hand, repeal and replace. He voted no on repeal and replace of Obamacare. But we did get rid of the individual mandate, and we brought it down, and it's going. It's leaving fast. It's leaving fast.

(APPLAUSE)

Joe Donnelly voted against enhanced vetting for refugees. Let them come in. Open up those borders. Open them up.

(AUDIENCE BOOS)

He says open up those borders, let them in. He voted against stopping illegal immigrants from getting welfare. And Donnelly repeated voting for amnesty. He wants amnesty.

Donnelly also voted for liberal Obama judges who want to take away your Second Amendment and lots of other things.

(AUDIENCE BOOS)

We need to elect senators who will vote for judges who follow our laws of our Constitution as written.

(APPLAUSE)

Like Supreme Court Justice Neil Gorsuch, who's doing a great job, and Judge Brett Kavanaugh, who we're trying to get through right now.

(APPLAUSE)

In this election, you aren't just voting for a candidate. You're voting for which party controls Congress. Very, very big vote. It's very close. People say we have the majority. By how much? Like, by almost nothing. Somebody has a cold, we no longer have the majority. We need Republicans in Congress.

(APPLAUSE)

Today's Democrat Party is held hostage by left-wing haters, angry mobs, deep state radicals, establishment cronies, and their fake news allies.

(AUDIENCE BOOS)

Our biggest obstacle and their greatest ally actually is the media. You can believe it. We've got stories that are so big and the media doesn't pick them up. We have stories that if that was about a Republican or a conservative, it'd be front page of every newspaper. And we have them and they just don't want to write them. It's a dishonest group of people, I will tell you that.

(AUDIENCE BOOS)

You can have the biggest story about Hillary Clinton -- I mean, look at what she's getting away with. But let's see if she gets away with it. Let's see.

AUDIENCE:

Lock her up! Lock her up! Lock her up! Lock her up! Lock her up!

TRUMP:

All I can say is, our Justice Department and our FBI -- at the top of each, because inside, they have incredible people -- but our Justice Department and our FBI have to start doing their job right and doing it right and doing it now.

President Donald Trump addresses his supporters at his campaign rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday night.

DENNY SIMMONS / COURIER & PRESS,
(APPLAUSE)

Because people are angry. People are angry. What's happening is a disgrace. And at some point -- I wanted to stay out. But at some point, if it doesn't straighten out properly -- I want them to do their job -- I will get involved, and I'll get in there, if I have to.

(APPLAUSE)

Disgraceful. And the whole world is watching. And the whole world gets it. And the whole world understands exactly what's going on.

(APPLAUSE)

The Democrats, they call themselves the resistance. That's what they're good at, resisting and obstructing. They are obstructionists. Every day, they are resisting the will of the American people and trying to undermine the verdict of our democracy, delivered so strongly in 2016, like never before delivered.

(APPLAUSE)

The most remarkable thing about the modern Democrat Party is how truly undemocratic they really have become, right?

(APPLAUSE)

The so-called resistance is mad because their ideas have been rejected by the American people. And we're really -- we're getting rid of those bad ideas one by one, so fast. And it is driving them crazy.

(APPLAUSE)

They're the old and corrupt, globalist, ruling class that squandered trillions of dollars on foreign adventures. They don't want to build the wall here, although we've started, but it's not easy. But they'll build walls in other countries. They'll create borders in other lands so far away. But over here, let everybody pour in and we don't worry about the crime. It's a disgrace.

(AUDIENCE BOOS)

They've made the worst trade deals in the history of the world, and who enriched themselves while presiding over the destruction of American jobs, American companies, and American wealth? It was the greatest transfer of wealth in the history of the world. What we did to our companies and to our jobs, we should be ashamed of our leadership, but not this leadership. Because we're bringing them back.

(APPLAUSE)

When we pledged to work over corruption in Washington, these are the people we're talking about. So in this election, we can't let up. We're going to -- and it's happening fast. We're going to drain the swamp.

(APPLAUSE)

We've replaced failed Democrat lawmakers with America first Republicans. And it's happening. We want people like Mike Braun.

(APPLAUSE)

Republicans stand for stopping illegal immigration...

(APPLAUSE)

... fixing bad, horrible, obsolete trade deals, unleashing American energy, cutting taxes, supporting our militaries and our great vets, our great, great vets...

(APPLAUSE)

AUDIENCE:

USA! USA! USA! USA! USA! USA! USA!

TRUMP:

Republicans stand for protecting Social Security and Medicare and Medicaid and strengthening the safety net for truly needy Americans, not for illegal aliens and people that come into our country to take advantage of us.

(APPLAUSE)

Democrats want to raise your taxes. We want to lower your taxes. By the way, that doesn't sound like a great campaign theme, "We're going to raise your taxes. We're going to fire ICE." I don't think that works too well. They want to raise your taxes.

We want to take away your regulations. They want to increase your regulations. They want to weaken our military. They don't want to give us -- we're always fighting money. We want

money for our military. They want money for things that you wouldn't believe. They want to shut down your coal mines.

People pack the Ford Center to watch President Donald Trump speak during a Make America Great Again rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday, Aug. 30, 2018.

SAM OWENS/ COURIER & PRESS,
(AUDIENCE BOOS)

That's not happening. By the way, you're up, like, 60 percent. You're doing all right.
(APPLAUSE)

I've had such an incredible experience with the miners. And just a little while ago, backstage, there were nine -- of the nine -- now, these were tough guys. These are really -- these are seriously tough cookies. In fact, I looked at them and I said I wouldn't want to fight these guys.

(LAUGHTER)

But of the nine, eight of them were crying. And I looked at the ninth, crying out of happiness, because they're back. I looked at the ninth guy, I said, what's wrong with you? Why aren't you crying? "I don't cry, sir." I said, that's OK.

(LAUGHTER)

That's OK. Eight out of nine were crying with happiness.

(APPLAUSE)

And they want to raid Medicare to pay for socialism.

(AUDIENCE BOOS)

Somehow, I don't see Indiana being the next Venezuela, I just don't see it, right? We don't see it. That's what would happen, too.

At the center of this election is the issue of border security, so important. We've now started the wall in San Diego, and we're doing another ninety. It's like pulling teeth to get the money from these Democrats.

(APPLAUSE)

We got \$1.6 billion, then we just got another \$1.6 billion. Now we're asking for a lot more. We can do that thing so quickly. But they really want -- I mean, honestly, they want -- even though, in 2006, almost all of them voted in favor of, essentially, a wall, OK? Now they think it's politically expedient to anything Trump wants, please go against. Please.

Because they are not liking my poll numbers even a little bit. And within the Republican Party -- I have to say this, because this is very cool -- within the Republican Party, the highest poll numbers -- I think it's -- well, they have 90 percent, they have 92 percent, and they have 93 percent. The highest poll numbers ever. Ever. Is that crazy?

(APPLAUSE)

I actually asked them, I said, did they do polling when Honest Abe Lincoln was around? You know what? Nobody's been able to give me that answer, but I'm assuming they did, OK? So we can say we're beating Honest Abe.

Democrats want to open borders, which really equals allowing into our country massive amounts of crime. Republicans want strong borders, we want no crime, we want great law enforcement. And by the way, we love our law enforcement.

(APPLAUSE)

If you want to summarize the difference between Democrats and Republicans, just remember this. Democrats want to abolish ICE. Where did this come from?

(AUDIENCE BOOS)

By the way, do you have any idea what ICE does? I don't think anybody in this room, unless they're really tough, and I know a couple of people right here are probably tough enough. I don't think so, though, actually. I know them too well. Actually, I know their weaknesses, so I think they're not.

But these are people that go into a nest of MS-13. They call it a nest. That's where it is. It's a nest. These are evil people in there. These -- this is a group of gang members -- I can't say "animals" anymore because Nancy Pelosi got very angry when I called them animals. I called them animals. She went crazy. I can't do it.

(APPLAUSE)

I can't call them animals. Even though they have guns, but they don't like using guns because it's not painful enough. They want to slice people up, young girls walking home from school, 16 years old. And they slice (inaudible) they died. They died. Their parents are incredible people. I met their parents. Devastated.

And the reason was because it was more painful. And then I call them animals, and Nancy Pelosi gets upset because I'm talking about "human beings." They don't get it. They don't get it.

(AUDIENCE BOOS)

So we want to abolish MS-13. They want to abolish ICE. And I have to tell you about MS-13. You know, we have towns in Long Island -- I grew up in that area generally -- I know every one of those towns. They were always great. They were safe. You'd leave your door open at night. You never locked your door. You leave your windows open, no problem.

Now they're infested with MS-13. But we're getting them the hell out so fast. Don't worry about it. They're -- they're going. We're doing a great job.

(APPLAUSE)

We're doing a great job. And we have really no laws to work with. We have really no laws to work with. The laws are horrible. Laws are the worst and dumbest in the history of the world. Again, between the trade deals, world, and our immigration horrible laws in the world, but we're getting them out.

But you know what? ICE, we call ICE, and they go into those towns, and they grab those guys by the neck and they throw them into those paddy wagons. They couldn't care less. And you don't want to do it. And you don't want to do it.

But we have some really bad people that were allowed into this country under President Obama and others. And we're getting them the hell out.

(AUDIENCE BOOS)

And, you know, these towns that I know so well, we get ICE out there, and the people are standing at their windows cheering. They're like clapping for ICE. They're clapping because these are brave people, they're good people, too, good heart. But they're tough. They're tough. They're strong and they're tough.

And ICE is afraid of them. You know why? Because they're much tougher than ICE. And that's what happens to work. I hate to say it. So they get out -- and you know the sad thing -- it's sad, actually -- it's like the towns are being liberated, like it's a war. And you're getting finally the enemy out of our country. The towns are being liberated from this scum. Amazing.

(APPLAUSE)

Amazing. So the Democrats want to abolish ICE, and the Republicans want to cherish ICE. And I can tell you that. And I think everybody in this room respects and really admires Border Patrol, ICE, all of our law enforcement, everybody. Not an easy job.

(APPLAUSE)

Not an easy job. A vote for Democrats in November is a vote to erase our borders and leave innocent Americans at the mercy of hardened criminals. That's what will happen. We need strong law and order.

A vote for Republicans is a vote to support the brave heroes of ICE, Border Patrol, law enforcement, and all of the other groups that work with us.

President Donald Trump addresses his supporters at his campaign rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday night.

DENNY SIMMONS / COURIER & PRESS,

(APPLAUSE)

Every day, ICE, which is being so badly treated -- that's why -- I'll sometimes go more and more in favor of talking about ICE, because what the Democrats are doing to the morale of these brave people is incredible. It's incredible. And you know what? If they didn't have them, they'd be calling up begging, saying, where is the -- we need ICE. We need somebody to help.

This election is about safety. And this election is about jobs.

(APPLAUSE)

And the beauty of the jobs, people that were stuck in one job, didn't like it, they've now got six different alternatives. They go here. They get one that they like. And they're making more money. Wages are going up. Nobody thought this was going to happen. Excuse me, you ready? 3.8 percent. Isn't that nice? Nobody thought that was going to happen.

(APPLAUSE)

Thanks to Republican leadership, our economy is booming like never before. It's never been like this. Economic growth last quarter hit a number that nobody thought possible. This number was one, less than one, and going down to negative, negative territory.

We've created nearly 4 million new jobs since the election and lifted almost 4 million Americans off of food stamps.

(APPLAUSE)

We've added almost 500,000 new manufacturing jobs since election, 500,000.

(APPLAUSE)

And if I would have come here -- and I did come to Indiana a lot -- and you know who I brought with me? Who did I bring? The great Bobby Knight.

(APPLAUSE)

What a coach. You know that story with Bobby, right? A year before I was going to run, Bobby Knight called. And they say, sir, do you know a Bobby Knight? I said, you mean the coach? This is before I ran. And I said, you're talking about the coach? My secretary, great person, said, yes, sir, I think he said he was a coach.

I pick up. I said hello. He goes, "Trump, this is Bobby Knight, and you got to run for president. Our country needs you." And I said that's Bobby Knight. That's Bobby Knight. Right? That's Bobby Knight.

(APPLAUSE)

After the first word, I knew it was Bobby Knight. And he said, you got to run. I said, well, you know, Bobby, first of all, I respect you a lot and I really love winners and you are a winner. And the job you did -- great guy. He's also a great guy. Big heart. He doesn't want people to know that, but he's actually got a very big heart. He'd be devastated if I said that he has a big -- but he does. He has a big heart.

But I said, you know, Bobby, I haven't decided to run. But if I do, could you give me your number? I'll take it, and I'll call you. So an amazing thing happened. So I write down his number. It was a cell. I wrote it down, and I put -- I have a stack of papers on my desk in New York. I haven't been there -- I haven't been to that office because I don't care about any of that stuff anymore. I only care about doing what's good for us. I couldn't care less. It's true.

(APPLAUSE)

They won't tell you that, but it's true. So I take this number, and I put it on my desk, and I put it in the middle of a stack of papers. I just -- you know, it's like sort of a file, some of you people might have some -- it's like a file of things you may need someday but probably not. And then when you go through them about three years later, 95 percent of it, you throw out, right?

But I had two big stacks -- you'll see pictures of me in the office, you'll see these massive stacks. I just have them. And now I say, I'm going to run. And we did great. We were on center stage of every single debate, right? Every single debate.

Center stage means we were never in second place. And if we were, they would let you know about it tomorrow morning.

(LAUGHTER)

We were never in second. I was center stage on every -- well, however many debates.

Anyway, I'm doing well. We won New York. We won this one. We won that one. We won New Hampshire. Wow, New Hampshire was so great. We won South Carolina. We won North Carolina. We won everything, right? And then they said -- even though we were so far -- in all fairness, I have to say this, we were really so far ahead that I think that even Indiana wasn't going to have too much of an effect, but I want to win Indiana.

So a friend of mine, he's from Indiana, great guy. I said, how am I doing in Indiana? He says great. I said, good. I said, what can I do to ensure it? Well, if you could get, like, Bobby Knight to endorse you, that would end Indiana.

I said, you know, it's funny that you mention that, but he called me a year ago wanting me to run. He said the country needs it. And I said -- and I put his number right here. I was at my desk. I put this number right here. And true. True. I bet you I have 2,000 pages of stuff, more. And I said -- I put it right here. And I lifted up the stack, like in the middle, I lifted it up, and there's a little card that says Bobby Knight with a number. It was the weirdest thing.

(APPLAUSE)

Right? Crazy. I said, here's his number. The guy actually looked at me, and he goes, that's amazing. And I dialed in front of him. I dialed the number.

And Bobby Knight didn't even ask who was on the phone. I guess he sees New York and he sees maybe Trump Organization or -- he goes, I've been waiting for you to call.

(LAUGHTER)

Right? And I'll tell you what. Bobby Knight -- was anybody here the night I traveled in with Bobby Knight when we -- right?

(APPLAUSE)

I never saw anything like that in my life. We were in this massive arena. We walked in, and I introduced Bobby Knight. And I'm telling you, the people of Indiana, they went crazy. That thing never stopped. That was incredible.

And, Bobby Knight, and I called him -- and I said, you know, I thought about you today, because I'm going to Indiana, and I don't need you to come from where you are. I just wanted to say hello to Bobby Knight, because he was special, and he worked hard on our campaign. And he was very happy to get that call. Bobby Knight. Right?

(APPLAUSE)

We love winners. We love winners. Winners are winners. Bobby, Jack Nicklaus, Tiger. How about Tiger, the comeback he's -- right? Tiger. Did you say the fake news tried to fake out Tiger? They didn't do too well. Tiger's sharp.

No, we love winners. We love winners. Our country is becoming a winner, and our country is respected again. You see that.

(APPLAUSE)

We've created not millions, not billions, but trillions of dollars of wealth in just a short time since our election. Trillions.

(APPLAUSE)

And we're the talk of the world. I'll tell you, every foreign leader who comes to see me, almost, they walk in and they start off, Mr. President, congratulations on the incredible success you're having with your economy. Congratulations. Everything. Almost everyone.

And something I am very proud of, African-American unemployment recently achieved the lowest rate ever recorded in the history of our country.

(APPLAUSE)

And we're fighting every day for African-Americans, for more jobs, for higher wages, for safer communities, for great schools, and we want school choice. We got to have. We're fighting hard. It's going to make a big difference.

(APPLAUSE)

But African-Americans, the lowest unemployment in history.

Hispanic Americans and Asian-Americans, the unemployment have recently reached their lowest rates in the history of our country.

(APPLAUSE)

And I remember and you remember when I used to go -- and I'd go to a big arena like this, bigger. This is a pretty big one, I must say. Oh, by the way, if they write tomorrow, "The enthusiasm in the room was wanting," you know, they're like, "wanting." See, you have to understand, I have a better education than they do from a much better school, but -- the elite. They're the elite. They're the elite.

(APPLAUSE)

I went to better schools, I went to better everything. And by the way, by the way, are you ready for this? And I'm president, and they're not.

(APPLAUSE)

But it's us. It's us. It's a movement. It's a movement like this country — and probably the world — but like this country has ever seen. That's a big statement. But I make that statement — I don't get corrected. And they would correct me in two seconds. I don't get — this is a movement like this country has never seen before.

I'll give you an example. If crooked Hillary Clinton had won...

(AUDIENCE BOOS)

... and she came to Indiana to have a rally for the opponent, who was rated the worst in the Senate, of Mike Braun, if you had 500 people — seriously, if you had — they won't tell you this — but we don't have — we have an election coming up. We don't have a presidential election coming up. You don't get big crowds.

If crooked Hillary came here, if she had 300 to 500 people — first of all, she wouldn't be in this building. She'd be in a hotel conference room. It would be a conference room, right?

(APPLAUSE)

It would be a conference. And I'm not saying -- I'm just saying. I'm not saying it's — I'm just saying, something incredible is happening with our country to have this. Something incredible.

(APPLAUSE)

Youth unemployment has just reached its lowest rate in nearly 50 years. That's a biggie. Unemployment — this is so important — unemployment for Americans without high school diplomas has reached the lowest rate ever recorded. Isn't that beautiful? Isn't that beautiful?

(APPLAUSE)

And prisoners, all right, prisoners were having a tremendously tough time from the beginning, because employers didn't want to hire them. And now the greatest thing we have

is an incredible economy, where employers need people. And for the first time ever, really — and we have a lot of great programs to help — for the first time ever, employers are hiring prisoners. They're getting a second and, in some cases, a third chance.

President Donald Trump addresses his supporters at his campaign rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday night.

DENNY SIMMONS / COURIER & PRESS,

(APPLAUSE)

And I have a friend who hired prisoners. I said, whoa, that's great. And he said, you wouldn't believe how great they are. They're better than my other people.

Now, he's got a couple of cases where he's not so happy, and that's the end of that. That's fine. But he said, these are incredible people. And I guarantee you, they're a lot of them in here for 25, 30 years. These are incredible people. They're getting a second chance, in a couple of cases, he told me, it was the third chance.

(APPLAUSE)

But it's unfair. They get out of prison, they made a mistake, they get out of prison, and nobody hires them, and they end up going back. They have — I mean, they can't live, they can't eat, they can't anything. Now they get that second chance.

Can I tell you what? We're working hard on that in my administration, and that's one of the things we're really happy about. Really happy. Incredible to watch. And they're doing a great job.

All right, women. This is not good. So African-American historic, Asian-American, Hispanic American, all historic, right? Sorry, women, I let you down again. Women's unemployment rate recently reached only the lowest rate in 65 years.

(APPLAUSE)

I let you down, I'm sorry.

(APPLAUSE)

What can I do? But I predict — 65 years for women. Most of the rest are historic. The women — I promise you, I think, I better say I think, within three or four weeks, you'll also be at historic levels, I think, 65 years. We'll say, 65 years is not good enough.

A big one that just came out, consumer confidence in our country is at an 18-year high. Isn't that beautiful? Big thing.

(APPLAUSE)

And a brand-new poll just shows that 85 percent of blue-collar workers — I love blue-collar workers...

(APPLAUSE)

I actually like them better than white-collar workers, but probably I won't say it too loud. I love our blue-collar workers, and so do our white-collar workers.

(APPLAUSE)

But our blue-collar workers believe their lives are headed in the right direction, and the poll numbers are massive. We've increased exports of clean, beautiful coal, one of our great resources, that they wanted to close up by — listen to this, by 60 percent in just this little short period of time, six-oh.

(APPLAUSE)

And thanks to our very strong trade policies where we don't allow other nations to rip us off and take advantage of us any longer. And if they do, we put tariffs on their products coming

in. Sorry, folks. Steel Dynamics announced a \$75 million investment in Columbia City and a \$400 million investment in Terre Haute.

(APPLAUSE)

And U.S. Steel announced a \$750 million investment in Gary, Indiana.

(APPLAUSE)

U.S. Steel. And U.S. Steel is opening up at least seven plants, and they're going to be spending billions of dollars building new stuff. I'll tell you what, steel. We were dead. It was over. Now we're going to be using our mines, we're going to be using — we're opening up — we're like — it's the hottest thing that's happening. Our steel industry — because we're not allowing dumping. And if somebody wants to dump, like if China is going to dump or other countries are going to dump steel to hurt our companies and our workers, they're paying 25 percent tariffs on the stuff that they dump. Now they won't dump so much.

We're building a new steel industry. And it's an amazing thing to watch. Because America's winning again. And America is being respected again.

(APPLAUSE)

I'm proud to say that I was asked to help because they weren't getting any help. It wasn't going to happen with the previous administration. And we're bringing back the Summer Olympics in 2028, and we're bringing the World Cup in 2026 back to our nation.

(APPLAUSE)

Those are just the little things. By the way, the Olympics, the World Cup -- I mean, the big stuff, you know what that is. We passed the biggest package of tax cuts and reforms in American history. Indiana families are saving \$5 billion on their taxes this year alone, \$5 billion.

(APPLAUSE)

And I tell the people, the typical American family of four earning \$75,000 will take home \$2,000 at least extra this year, and many will take home really much more than that. A lot.

(APPLAUSE)

And one that people love because they said it would be impossible to do, our tax bill saves small businesses and family farms, ranches, and all of the other things associated with -- if you died, you pay a big tax and your children lose it. We have gotten rid of the estate tax, also known as the death tax.

(APPLAUSE)

Very important for this area, we are canceling President Obama's illegal anti-coal so-called clean power plan.

(APPLAUSE)

You know, there's an example. It's such a beautiful name, clean power. Clean power, right? They want to have windmills all over the place, right? When the wind doesn't blow, what do we do? Uh, we got problems. When there's thousands of birds laying at the base of the windmill, what do we do? Isn't that amazing? The environmentalists, "We like windmills." Oh,

really? What about the thousands of birds they're killing? Try going to the bottom of a windmill someday. It's not a pretty picture.

But, really, when the wind doesn't blow, you got problems. If your house is staring at a windmill, not good. When you hear that noise going round and round and round, and you're living with it, and then you go crazy after a couple of years, not good. And the environmentalists say, oh, isn't it wonderful?

We've ended the war on clean coal. We've also repealed the individual mandate. It's gone. Last month, the FDA approved more affordable generic drugs than at any time ever in the history of our country.

(APPLAUSE)

And thanks to our effort, many drug companies are freezing or reversing planned price increases. You remember two weeks ago, Pfizer — and I take my hat off to them — I like them — they increased their prices substantially of drugs. And I got angry about it. I think it's probably the first time I realized what great power we have here. I got angry.

Novartis, same thing. They increased their prices. I'm decreasing the prices. I got really angry about it. And they announced the following day that they're no longer going to increase the prices of their drugs. And those prices are going to come down.

(APPLAUSE)

Because we've put mechanisms in work — lots of different — I won't bore you with the complications — it's actually — we had middlemen that were so rich they were making a fortune on drugs, prescription drugs. We're getting rid of all of that. Drug prices are coming down like they've never seen. Increases are stopping, like with Pfizer and Novartis.

(APPLAUSE)

And we're stopping hospitals from overcharging low-income seniors for these same prescription drugs.

(APPLAUSE)

We passed veterans choice. Our veterans are the greatest. You know, when I got involved, I said, that's a bad situation going over with the vets. They're really being treated badly. These are, really, our greatest people, as far as I'm concerned. And...

(APPLAUSE)

The vets would wait online to see a doctor six days, nine days, 21 days, 34 days. Some of them would have a minor condition. By the time they saw the doctor, they were terminally ill. And I said, we're not going to let that happen.

And I came up with an idea that I thought was brilliant. I said, you know what, we have all these doctors, some of them really good, talented doctors, surrounding and in the neighborhoods closer than where the vets are trying to get taken care of. We're going to let the vets go and see those doctors, and we're going to pay their bill, right?

(APPLAUSE)

And I said — I said, this is so brilliant. And then I presented it to Congress, and the Congress went, yes, sir, we've been trying to pass this bill 45 years. So this is common sense, wouldn't

you think? The problem is, they couldn't get it passed. We got it passed. It's called veterans choice. The veterans have a choice. They can go here or they go out to see a doctor. We pay the bill.

(APPLAUSE)

We also passed a landmark — and this was just as tough, believe it or not — V.A. accountability law, where people that work at the V.A. are now held accountable, so now if a government worker abuses one of our great veterans, we turn to them and we very toughly say, sorry, you're fired.

(APPLAUSE)

True. Very tough things to get passed. I guess I'm good at getting things passed, but it was great. We had great help by the Republicans, by the Republicans in Congress. We had virtually no help by the Democrats.

Very importantly, my administration is also standing up for the free speech rights of all Americans. Free speech rights.

(APPLAUSE)

Look at social media. It's a thing called free speech rights. You look at Google, Facebook, Twitter, and other social media giants. And I've made it clear that we, as a country, cannot tolerate political censorship, blacklisting, and rigged search results. And you know, it can go the other way, also.

(APPLAUSE)

We will not let large corporations silence conservative voices. And it can, it can go the other way, too, someday. It can play little tricks with them. We're not going to let them control what we can and cannot see, read, and learn from. We can't do that. America is a free country, and we are going to stay always a free country.

(APPLAUSE)

We're defending American values and we're also defending our great American interests all over the world. We've secured a record \$700 billion for our military this year and \$716 billion, another record, next year. We're rebuilding our military bigger and better and stronger than ever before.

(APPLAUSE)

And on my direction, the Pentagon is working to create a sixth branch of the United States Armed Forces. It's called Space Force. So important. So important.

(APPLAUSE)

I withdrew the United States from the horrible Iran nuclear deal.

(APPLAUSE)

And if you look at what's happening to Iran, they are not too happy. You know, when I came into office, Iran was like this big power, big power. And there was just a question of when are they going to take over the whole Middle East. They're going into Iraq. They're going into Syria. They're in Yemen. They were looking at the Mediterranean, far away. They were going to take it all over.

And I said, you know what I'm going to do? I'm going to terminate this stupid deal made by the previous administration.

Supporters of President Donald Trump cheer him after his speech at his campaign rally at the Ford Center in Evansville, Ind., Thursday night.

DENNY SIMMONS / COURIER & PRESS,
(APPLAUSE)

And I can tell you one thing. Iran is not looking at the Mediterranean any longer. And hopefully that will all work out between us and Iran. But they have to live by a certain set of rules. That was a terrible, terrible deal. Remember, they were given \$150 billion. And then they were given \$1.8 billion — what does that look like — in cash, \$1.8 billion. Hard to believe. You remember that.

I also recognized the capital of Israel and opened the American embassy in Jerusalem.
(APPLAUSE)

Because instead of apologizing for America, we are standing tall for America, the country that we love. We are standing up for the heroes who protect America. We are proudly standing up for our national anthem.

(APPLAUSE)

But if Democrats get back into power, they will try to reverse all of the incredible gains that we've made, including very substantially increasing your taxes.

(AUDIENCE BOOS)

If you want more jobs, more safety, and more opportunity, then you need to get your friends, get your family, get your co-workers, and get out and vote Republican and vote over here for a great gentleman named Mike Braun.

(APPLAUSE)

You got to vote for Mike Braun. Local citizens. You love your state. You love your country. You're loyal. You helped build this country. Together, we're taking back our country, returning power to where it belongs. We're returning power to the American people. That's what we're doing.

(APPLAUSE)

From Bloomington to Madison and from South Bend to right here in beautiful Evansville, this great state was built by patriots and pioneers, mechanics and ministers and farmers and factory workers. With American hands and American grit, your ancestors built a home for themselves and for their beautiful families. They were tough, and they were strong, and they were smart. They were proud Americans, and together they turned Indiana into a powerhouse of American people and American ingenuity.

(APPLAUSE)

What they've done in this great place. They didn't have a lot of money. They didn't have a lot of luxury. But they love their families, they love their country, and they loved their God.

(APPLAUSE)

We stand on the shoulders of generations of American patriots who knew how to work, knew how to fight — oh, do you know how to fight, fight, fight — and you knew how to win. Just like them, we're going to keep on fighting, we're going to keep on winning, we are going to win for our nation, our children, our families, for our freedom.

(APPLAUSE)

We will never give up. We will never give in. We will never back down. And we will fight on to victory. We will only have victory, because we are Americans and our hearts bleed red, white, and blue.

(APPLAUSE)

We're going to win so much that you're going to be begging me, please, please, Mr. President, the people of Indiana cannot continue to win like this. We're not used to this. This is terrible. And you're going to ask your senator, Mike Braun, or your great governor, or maybe both of them together, please, please go see the president. We can't stand winning anymore.

(APPLAUSE)

And they're going to come see me in the Oval Office, and they're going to say, Mr. President, the people of Indiana have been winning too much under your leadership. Honestly, sir, they can't stand it anymore. And I'm going to look back at them, and I'm going to say, I don't give a damn what they want. We're going to keep on winning. Right?

(APPLAUSE)

We're going to keep on winning. We're one people. We're one family. We're one glorious nation under God, and together we will make America wealthy again, we will make America strong again, we will make America safe again, and we will make America great again. Thank you very much, Indiana. Thank you. Mike Braun. Thank you.